

Den kreative gnist

Leder fra LaRouchePAC, USA, den 2. januar 2016:

Putin underskrev i går en ny strategisk doktrin for Rusland. Selv om den endnu ikke er blevet oversat til engelsk, har vi pålidelige oplysninger om mange af hovedpunkterne. I betragtning af, hvem Putin er, og hvad han står for, er hovedlinjen positiv, og de fleste af pointerne er sande – men desværre vil selv det sandeste generelt blive misforstået. Dokumentet kræver f.eks., at videnskabens rolle bliver genoplivet, hvilket er absolut nødvendigt – men de fleste mennesker i dag, selv de fleste russere, har ingen idé om, hvad videnskab er.

Men en del af tankegangen i det er af fremragende kvalitet, og minder om Ben Denistons intervention i de sidste ti minutter af LaRouchePAC-webcastet den 30. december, hvor han kraftfuldt polemiserede, at der i realiteten nu kræves fuldstændigt nye ideer, hvis menneskeheden skal overleve – og således gjorde fremstød for den polemik, som LaRouche har ført omkring Brunelleschi.

Under diskussioner om dette aspekt gentog LaRouche, at, LPAC's Videnskabsteam og Komite for Politisk Strategi sandsynligvis typificerer de bedste aspekter af vores organisation.

For at vende tilbage til processen omkring Rusland: den Amerikanske Hær udgav Putins tale til De forende Nationer i november i den seneste udgave af sit magasin, *Military Review*, sammen med en artikel fra februar 2013 af den russiske generalstabschef Valerij Gerasimov og en forklarende artikel af en amerikansk Ruslands-specialist. Gerasimovs artikel gennemgik tankegangen bag den senere Moskva-konference i 2014 om »Farvede Revolutioner«, som vi dengang rapporterede om. Men Gerasimovs intellektuelle processer, og selvfølgelig nogle andres, gik langt videre end det, vi dengang vidste.

»Vi bør ikke kopiere udenlandske erfaringer og jage efter førende lande, men vi må overstige dem og selv indtage førende positioner. Det er her, militærvidenskab får en afgørende rolle«, skrev Gerasimov. Gerasimov bemærker, at den fremragende, sovjetiske, militære akademiker Aleksandr Svechin skrev: »Det er ekstraordinært vanskeligt at forudsige krigens vilkår. For hver krig må man udarbejde en særlig linje for den strategiske krigsførelse. Hver krig er et unikt tilfælde, der kræver fastlæggelsen af en særlig tankegang, og ikke anvendelsen af en eller anden model.«

»Tilstanden i dag for russisk militærvidenskab kan ikke sammenlignes med blomstringen af den militær-teoretiske tankegang i vort land på tærsklen til Anden Verdenskrig«, skrev Gerasimov. Og dog »var der dengang ingen folk med højere eksaminer, og der var ingen akademiske skoler eller ministerier. Der var fremragende personer med strålende ideer. Jeg ville kalde dem fanatikere, i ordets bedste betydning. Måske har vi ganske enkelt ikke tilstrækkeligt med sådanne folk i dag. Folk, som f.eks. Georgy Isserson«, der præcist forudsagde, hvordan den næste krig ville begynde, med længe, hemmeligt forberedte angreb, før nogen som helst krigserklæring. Isserson, en omfattende pionér inden for militærtænkning, blev arresteret i 1941 og blev ikke løsladt før i 1955.

»Skæbnen for denne 'fædrelandets profet' fik et tragisk forløb. Vort land betalte for ikke at lytte til konklusionerne af denne professor fra Generalstabsakademiet, med enorme mængder af blod. Hvad kan vi udlede af dette? En hånlig holdning til nye ideer, til fremgangsmåder, der ikke er standard, til andre synsmåder, er uacceptabelt i militærvidenskab. Og det er endnu mere uacceptabelt for dem, der praktiserer hvervet, at have denne holdning til videnskab.«

»Som konklusion vil jeg gerne sige, at, uanset, hvilke styrker fjenden har, uanset, hvor veludviklet hans styrker og midler

til væbnet konflikt måtte være, så kan former og metoder for at overvinde dem findes. Han vil altid have sårbare områder, og det betyder, at passende midler til at modgå ham findes.«

Efter nogen diskussion om den russiske baggrund responderede Lyndon LaRouche som følger: Han sagde, at de fleste af vore folk, i vores egen organisation, er temmelig dumme. Det skyldes, at de får en af disse 'løsener', en afviger-dialekt – de kommer med forskellige 'løsener' – og så siger de, at denne politik er politikken. Og det er altid noget i retning af en deduktiv model. Og de har ingen forståelse af dette, fordi de ikke er kreative; de er absolut ikke kreative. De kalder sig kreative, men i samme sekund, man løber ind i noget, hvor gruppen beslutter at træffe en beslutning om, hvad der endegyldigt er rigtigt – her er det, at hele organisationen bliver ødelagt. For de insisterer på at vedtage en slags gruppetænkning, og de antager, at dette må være politikken. Men de går ind i denne pragmatiske holdning, og de mister den kreative gnist, som er hemmeligheden bag alle gode ting, der vinder krige, og den slags.

Det, vi har på Manhattan – vi har virkelig en intelligent organisation. Inden for andre områder har vi nogle virkelig fremragende folk, blandt den håndfuld, der er fremragende folk i vores organisation, men de fleste af folkene fatter det simpelt hen ikke, for de taler altid om en 'praktisk' fremgangsmåde, en 'praktisk' metode, en 'praktisk' måde at gøre tingene på. Og de er ikke dumme mennesker. Men de bliver fordummede på det her – på dette princip. De siger, at man må komme frem til en aftale. Alle må komme på linje, mere eller mindre. Eller, hvis de ikke kommer på linje, ja, så bliver det spørgsmålet. I realiteten mener jeg, at en stor del af vores organisation – selv lederskabet, med få undtagelser – er temmelig dumme i denne henseende. De vil være dygtige til at udtænke en plan, men planen vil sjældent virke. Og de er modvillige, de er så modvillige, til at opgive denne ting.

Titelbillede: 'Mediterende filosof', oliemaleri, Rembrandt Van Rijn, 1632

Leder fra LaRouchePAC, 31. december 2015: »Bail-in« betyder, at en dødbringende nedsmeltning af bankerne er over os: Hvad må vi gøre?

Selv inden det jernbeslåede princip med »bail-in af bankerne« (dvs. ekspropriering af bankkundernes indeståender/indskud) gennemtvinges over hele Europa den 1. januar, signalerer diverse ildevarslende begivenheder omkring Europas døende »zombiebanker«, at hele den transatlantiske verden har kurs direkte mod en eneste, enorm og kaotisk eksplosion af finanssystemet.

»Europas Zombiebanker« lød overskriften på den tyske finansavis *Handelsblatt*; »de vil nu blive lukket ned meget hurtigt«.

Den pludselige effektivering af »bail-in« vil forvandle dette finanskrak til masseforarmelse og død for millioner af mennesker, der vil miste alt, hvad de ejer. Stormens indledende tumult kunne ses allerede i 2012 under den bogstavelige nedlukning af Cyperns økonomi på grund af store

eksproprieringer, bail-in, af bankerne; og igen i Spanien i 2013. Den forgangne måneds bankkonkurser og eksproprieringen af 10.000 af almindelige borgere har forårsaget et raseri i Italien; i dag ramte det Portugal.

I hele Europa vil der, som selv magasinet *Fortune* i dag indrømmede, fra og med 1. januar, »finde en brutal overførsel af rigdom sted fra en klasse af mennesker til en anden«, idet insolvente banker undergår bail-in, og deres indskydere og kreditorer bliver plyndret for at skabe overlevelses-»kapital« for banken.

»Italien er ikke parat til bail-in«, bemærkede dagens *Financial Times* – landets banksystem vil smuldre under stormløb på bankerne. Resten af Europa er heller ikke parat til den bail-in-politik, der er kommet oppefra, fra Bruxelles og London og Obamas Hvide Hus, og fra den tyske finansminister Schäuble med sin berygtede nedskærings- og nøjsomhedspolitik og dens »sorte nul« på budget-bundlinjen.

I USA er det hedgefondene, der hurtigere og hurtigere falder til jorden i takt med, at det såkaldte kreditmarked med højt afkast kolliderer, med Puerto Ricos betalingsstandsning på sin gæld den 1. januar. Wall Street er klar til at nedsmelte, hvis vi ikke først lukker dette kasino ned gennem regeringens indgriben.

Den 13. dec. udpegede *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, det vendepunkt, den 1. januar 2016, hvor det transatlantiske finanssystem ville nedsmelte, en nedsmeltning, som vi i går så så mange varsler om. LaRouche tilføjer nu, at, »når vi ser på disse kendsgerninger, bør vi som yderligere bevis fremlægge studiet af historien«.

»Det 15. århundredes Store Renæssance sluttede, blev knust, gennem en politik for reducere af den menneskelige befolkning. På det tidspunkt var den katolske kirke i realiteten en agent for dette masse mord, denne forarmelse,

disse religionskrige.«

I dag accepterer Paven den videnskabelige svindel med »menneskeskabt, global opvarmning«, hvis formål er at reducere befolkningen.[1]

Men det er Wall Street-systemet, der må lukkes ned. Anvend nu Glass-Steagall, der siden 2010, på Wall Streets befaling, er blevet blokeret, af Obama og den afskyelige Barney Frank og Chris Dodd (Dodd/Frank-loven). Luk Wall Street, og lad spekulanterne æde deres tab og lad dem ikke ekspropriere borgere i massevis til at bære deres tab.

Vi må følge i præsident Franklin Roosevelts fodspor og skabe statslig kredit til nye arbejdspladser og produktivitet. Men vi må først gøre det, som FDR gjorde mod disse Wall Street-spekulanter, hvis »had« han hilste velkommen.[2]

Det er dem, eller os.

[1] Se Helga Zepp-LaRouche: [»Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur«](#)

[2] »Regering ved organiseret penge er lige så farlig som regering ved organiseret kriminalitet. Aldrig før i vores historie står disse kræfter så forenet imod en enkelt kandidat, som de i dag står. De en enstemmige i deres had til mig – og jeg hilser deres had velkommen.« – Franklin D. Roosevelt i en kampagnetale i New York City 31. okt., 1936.

Læs også: [Tema-artikel: Glass/Steagall 1933: FDR's første hundrede dage – med hans egne ord.](#)

Inkluderer Roosevelts første indsættelsestale.

SUPPLERENDE MATERIALE:

'Zombie-banker' vil bringe massedød over mennesker i Europa og Amerika

30. december 2015 – Med blot få dage tilbage, før »den katastrofale trussel om bank-bail-in« bliver til virkelighed i hele Europa, vokser advarslerne. »Europas Zombie-banker« lyder overskriften på en artikel i den globale udgave af Tysklands finansavis *Handelsblatt* fra 29. december, med »*Handelsblatt*-staben« angivet som artiklens forfatter – en betydningsfuld artikel. Bankerne er proppet med dårlig gæld – i Italiens banksystem alene er der giftig gæld til 400 mia. euro – og bankerne er blevet holdt åbne af diverse statslige redningspakker – bail-out – i otte år, siden finanskrakket (2008). Nu har de europæiske, overnationalt organisationer og Den europæiske Centralbank, ECB, besluttet, med *Handelsblatts* citat af en højtplaceret, europæisk diplomat, »Vi må skaffe os af med zombie-bankerne meget hurtigt«.

Kaosset begyndte tidligt på dagen, den 30. december, da Portugals Novo Banco – »god bank«-resterne af hele den allerede, gennem bail-out, reddede, totalt kollapsede Espirito Santo-bankgruppe – fandtes at have en manko på 1,4 mia. euro i kapital, og regeringen eksproprierede dernæst dette beløb fra bankens aktieindehavere for at »genkapitalisere« den. De øvrige aktieindehavere løb omgåede storm på banken; værdien af Novo Bancos aktier faldt fra 94 cent på dollaren om morgenen, til 14 cent om eftermiddagen.

Financial Times bemærkede den 30. dec., at Italien, hvor 10.000 bankkunder allerede er blevet eksproprieret, efter at fire »zombie-banker«, der var mindre end Novo Banco, blev erklæret for insolvente, »ikke er parat til bail-in«. En officiel repræsentant for Bank of Italy havde allerede over for parlamentet indrømmet, at bail-in vil udløse »et stormløb på bankerne af obligations-/aktieindehavere«, så vel som også

et stormløb på banker i hele landet af almindelige bankindskydere/kontohavere; tilfældet i Portugal i dag har bevist dette.

Fortune udtalte i en artikel af 30. dec. med overskriften, »Ting, der vil gå galt for Europa i 2016«, at, »Fra og med 1. januar vil reguleringsmyndigheder (det er ECB [Den europæiske Centralbank] for de fleste af de banker, der betyder noget) få nye, brede beføjelser til at lukke insolvente eller underkapitaliserede banker, med en bail-in af selv indehavere af aktier og obligationer og store indskydere, om nødvendigt. Meningen er, at dette skulle luge zombie-bankerne bort fra de sunde banker. Men sådanne oprensninger betyder uvægerligt en brutal overførsel af rigdom fra en klasse til en anden og forårsager den form for politisk storm, som regeringer hader.«

Artiklen fremhæver Italien og Portugal, der »tvangspåførte tab på detail-bankkunder, der ikke læste det, der stod skrevet med småt på de investeringsprodukter, som de troede var indskud i banken (og således beskyttet af garantiordningen), men som viste sig at være underordnet gæld, (der ikke er beskyttet).« Artiklen bemærker også, at forsøget på at organisere indskydergaranti i hele Europa er blevet standset af – igen – Wolfgang Schäubles Tyskland. I lande som Italien, Portugal, Grækenland, Spanien er de 100.000 euro i indskydermidler således ikke beskyttet/garanteret, når flere, selv mindre banker, krakker på en gang.

Finans-websiden *ValueWalk* udlagde »Den katastrofale trussel om bail-in« den 30. dec. »Udtrykket – bail-in – beskriver et scenario, hvor en bank konfiskerer private midler for at friholde sig selv for tab, som den har lidt«, forklarer artiklen. »En bail-in er et totalt lovløst tyveri af aktiver.«

Denne lovløshed, der nu står for at blive udløst i alle de transatlantiske økonomier, vil forårsage masseforarmelse og død over deres indbyggere. De virkeligt dødbringende zombier vil frit forlade Wall Street og City of London, med mindre de

lukkes ned.

Leder fra LaRouchePAC, 30. december 2015: Genrejs princippet om fremskridt – Bryd med Obama og sikr det nye år

I takt med, at vi nærmer os dommedag den 1. januar, står menneskeheden over for muligheden for sin egen udslettelse, hvis ikke gennem atomkrig, fremkaldt af præsident Obamas galskab, med hans trusler om krig med Rusland og Kina, så gennem økonomisk disintegration forårsaget af fejheden i Kongressen, der ikke lukker Wall Street ned gennem en Glass/Steagall-lovgivning, efter Franklin Roosevelts model.

Roden til problemet, insisterede Lyndon LaRouche under en diskussion med sine medarbejdere den 28. dec., skal findes i den kendsgerning, at menneskeheden har glemt naturlig lov – ja, i realiteten regeres de transatlantiske nationer i stigende grad af satanisk lov, der skaber såkaldt legal retfærdiggørelse af masse mord, ulovlige krige, negativ økonomisk vækst og af tyveri af penge, sundhedssystemer og endda mad fra befolkningen, for i stedet at opretholde de bankerotte New York- og London-banker.

»Der er tale om et spørgsmål af en højere orden her, et spørgsmål, som jeg lejlighedsvis har rejst, men som ikke ofte rejses«, sagde LaRouche. »Problemet er, at mennesket rent faktisk ikke skaber loven! Det vil sige, at menneskeheden rent faktisk ikke, gennem sin egen myndighed som sådan, gennem individuelle medlemmer af samfundet, skaber loven. For loven er princippet om menneskeslægtens fremskridt, og hvis menneskeslægten ikke gør fremskridt i sin udvikling og opfyldelse, så er loven blevet krænket! Og det er der, problemet ligger.

Se på de forfærdelige ting, der er sket under diverse renæssancer, der er blevet knust; se på disse masse mord. Vi taler nu om et masse mordsproblem. Vi taler om den amerikanske regerings politik netop nu, i det mindste under den aktuelle præsident og den forudgående præsident: Masse mord!

Pointen er, at mennesket adlyder en højere lov, for mennesket er ikke en Jordbo! Mennesket er baseret på et princip, som ikke er Jordboernes princip. Det er menneskehedens forpligtelse at udvikle fremtidige befolkninger, der er mere passende. Antagelsen er den, at hver generation bør gå progressivt fremad i overensstemmelse med naturlig lov, og denne naturlige lov vil sige forbedringen, selv-forbedringen, af den menneskelige art. Kun mennesket har evnen til at gøre dette ... Det er loven, den virkelige lov. Tekniske love, juridiske love, love for transportveje på privat jord, det er ikke loven. Loven er, at menneskeheden ifølge sin natur må gøre fremskridt. Folk dør, det ved vi. Hvad er loven? Ja, sørgede de for at frembringe bedre mennesker i deres familie? Var deres familier i stand til at gøre fremskridt og hæve sig op til et højere præstationsniveau for menneskeheden? Er vi f.eks. ikke ansvarlige for at tage os af (take care of) Galaksen? Det er vores ansvar!«

Stedt over for den største trussel mod civilisationen i

moderne historie, må vore borgere og alle verdens borgere stræbe efter denne højere standard, ikke alene for vores egen skyld, men for menneskehedens fremtidige eksistens. De, der følger en lavere lov, den sataniske lov, må omgående fjernes fra lederskabspositioner, med præsident Obama som den første, der skal fjernes.

USA: Eurobankerne er ved at nedsmelte; Dodd/Frank-lovens 'Bail-in' betyder, at amerikanere bliver dræbt for at redde dem

28. december 2015 – Europas storbanker forsøger desperat at holde sig oprejst længe nok til at blive reddet af deres bail-in-tyveri den 1. januar 2016. Ifølge en rapport fra Reuters den 22. dec. har Europas storbanker skåret 130.000 jobs væk mellem juni og december 2015, sammenlignet med 78.000 mistede jobs i løbet af 2013 og 2014 tilsammen, idet bankerne forsøger at skære ned på omkostninger og trække sig ud af markeder for ikke at skulle meddele deres bankerot. De involverede banker inkluderer Deutsche Bank, Unicredit, Credit Suisse, HSBC, Standard Chartered, BNP Paribas, Barclays og nu Rabobank.

Som talerør for City of London har *Financial Times* den 27. dec. en lederartikel, der roser »lanceringen af EU's såkaldte

enhedsopløsningsmekanisme (dvs. bail-in) fra og med 1. jan. 2016, og som kommer oveni tidligere »betydelige udvidelser af Den europæiske Centralbanks magtbeføjelser i november 2014«. Men det er ikke nok, belærer de: »Et tredje, mere politisk følsomt skridt hen imod en total bankunion er nødvendig for at minimere risikoen for, at nye kriser vil bryde ud i fremtiden og, hvis de gør, da at begrænse konsekvenserne« ... for bankiererne, selvsagt. Dette betyder at skabe en »fælles indskudsgarantifond«, som især Tyskland er imod, eftersom de ved, at det betyder, at de skal betale regningen for alle andre. Men, konkluderer *The Times*, indtil dette sker, »vil Eurozonen fortsat være sårbar over for finansielle rystelser og smitte, som det en dag kunne komme til at betale en langt højere pris for«.

Det er heller ikke kun borgerne i hele Europa, hvis liv vil blive ofret for at redde de europæiske banker: det vil også kræve, at amerikanere bliver slagtet til dette formål, som det dikteres af Dodd/Frank-loven og den Finansielle Stabilitetsstyrelse (FSB), en overnational organisation, der blev etableret ved G20-topmødet i London i april måned, 2009, det første topmøde, der så den nyvalgte præsident Barack Obamas deltagelse. Som *EIR* tidligere har rapporteret, så erklærer et FSB-dokument fra oktober 2011, der omhandler »opløsning tværs over landegrænser«, i afsnit 7.3 følgende:

»Opløsningsmyndigheden bør have opløsningsbeføjelser over lokale afdelinger af udenlandske firmaer og kapacitet til at bruge sine beføjelser til enten at støtte en opløsning, der gennemføres af en udenlandsk hjemstedsmyndighed (f.eks. ved at beordre overførslen af værdier, der befinder sig inden for dens jurisdiktion, til en overgangsinstitution, der etableres af den udenlandske hjemstedsmyndighed) eller, i exceptionelle tilfælde, at gennemføre forholdsregler på eget initiativ der, hvor hjemstedsjurisdiktionen ikke foretager nogen handling eller handler på en måde, der ikke i tilstrækkelig grad tager behovet for at bevare den lokale jurisdiktions finansielle

stabilitet i betragtning.«

Men, når alt er sagt og gjort, så er den foregivne idé bag bail-in-politikken åbenlyst absurd, selv på dens egne betingelser, og kan umuligt fungere. Udgangspræmissen i både Dodd-Frank og de nye EU-regler er, at derivater ikke er underkastet bail-in. Med andre ord, så er 99 % af alle finansielle aktiver (værdipapirer) beskyttet og undtaget bail-in-bestemmelser, og skal angiveligt holdes oven vande af de øvrige 1 %, der er underkastet bestemmelserne om bail-in. *EIR* har foretaget et skøn, der siger, at en opsummering af international bail-out (statslig bankredningspakke) og bail-in (ekspropriering af bankindeståender/-indskud) tilsammen, fra 2008 – 2014, beløb sig til 20 billion dollar – dvs. omkring 1 % af de i alt 2 billiard dollar i globale finansielle aktiver. Så for enhver, der er villig til at undersøge det, så er den klare hensigt med bail-in ikke den, rent faktisk at holde boblen intakt, men derimod at aflive milliarder af mennesker, i overensstemmelse med Det britiske Imperiums erklærede politik.

Se også: Schiller Instituttets Specialrapport: Dodd/Frank dræber, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=57>

Nødudsendelse fra LaRouchePAC
23. december 2015:
Til en nation (USA) på randen

af en finanskatastrofe. Dansk udskrift.

Vi er nu ved et punkt, hvor konsekvenserne af at tolerere disse handlinger og denne politik og disse politiske personer udgør USA's undergang, såvel som også hele det transatlantiske områdes undergang og muligvis også verdens undergang, hvis vi degenererer til omstændigheder med atomkrig. Så dette er et ekstraordinært øjeblik; og det er noget, der kræver handling fra ledende borgere i denne republik. Jeres folkevalgte repræsentanter, og først og fremmest USA's præsident, har opført sig som britiske forrædere, og ikke som de patriotiske personer, der skal forestille at gøre tjeneste i landets højeste embeder.

Blot få timer før denne udsendelse blev der udsendt en nøderklæring, der blev udlagt på LaRouchePAC's website, og som cirkuleres via de sociale medier og som et flyveblad på Manhattans gader og andre steder i hele USA. Teksten (findes som <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10843>) lyder som følger (oplæst af Matthew Ogden):

Julebudskab: Den 1. januar 2016 er dommedag! Kun et initiativ som Franklin Roosevelts kan redde os

(23. december 2015): Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Hele det transatlantiske finanssystem står for at nedsmelte. Blot i løbet af de seneste uger er junk investment grade-obligationer til 15 mia. dollar blevet udslettet. Dette er blot et forvarsel om et umiddelbart forestående, totalt sammenbrud af den transatlantiske boble. Fra og med 1. januar 2016 er en gældsboble på 72 mia. dollar indstillet til at eksplodere i Puerto Rico. Kongressen havde muligheden for at tage initiativ til at forhindre dette, før de forlod byen, men tog ingen skridt til handling.

En gæld på skønsmæssigt 5 billion dollar, der er knyttet til USA's nationale, kollapsende sektor for skiferolie og -gas, er i færd med at nedsmelte. I det vestlige Canada er denne boble allerede bristet og har udløst tabet af 100.000 arbejdspladser i 2015 – svarende til 750.000 arbejdspladser i USA – samt et kollaps i ejendomsmarkedet og et samfundsmæssigt sammenbrud. Denne samme krise er på vej i USA i accelererende tempo, men på en langt større skala.

I Europa træder der nye love i kraft fra den 1. januar 2016, som fjerner enhver beskyttelse af bankindskydere, der vil få deres sparepenge stjålet under »bail-in«-regler (ekspropriering), sådan, som det allerede er sket på Cypern. I Italien fik flere end 10.000 indskydere – bankkunder – deres opsparing eksproprieret under en delvis bail-in under fire bankers kollaps i denne måned. De samme forholdsregler findes inkluderet i Dodd/Frank-loven her i USA. Hvis ens bank kollapser, kan man få sin livsopsparing stjålet for at redde banken. Det kan og vil ske her, takket være fejhed og korrupsion hos jeres valgte regeringsfolk, der har holdt jer hen i uvidenhed og overtrådt den ed, de har aflagt i deres embede.

Kongressen havde, før den tog på ferie, mulighed for at forhindre denne nu fremstormende krise. De blev advaret. De kunne have vedtaget love, der allerede var blevet fremstillet i begge Kongressens huse, til genindførelse af Glass-Steagall, den af Franklin Roosevelt indførte lov, der opdelte

Depressionens for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, ved at adskille kommerciel bankvirksomhed fra alle hasardspilsaktiviteterne. Men Kongressen var købt af Wall Street og svigtede jer. Præsident Obama er totalt ejet af Wall Street og [City of] London, som har skabt ham. Wall Street er håbløst bankerot, og de har til hensigt at klamre sig til magten ved at stjæle jeres penge og fjerne jeres sundhedssystem samt lukke ned, hvad der måtte være tilbage af realøkonomien, den fysiske økonomi. Inden for et tidsrum af blot få dage eller uger kunne I blive konfronteret med fødevaremangel, hyperinflation og et totalt sammenbrud af alt, hvad I ellers anser for at være normale tilstande.

Præsident Obama fremprovokerer også, på vegne af Wall Street og London, en konfrontation med Rusland, der driver verden frem mod global krig, en krig, som nogle amerikanske og russiske militære topkommandører advarer om kunne blive en termonuklear udslettelseskrig.

Den 1. januar 2016 vil Ukraine, med USA's og IMF's godkendelse, gå i betalingsstandsning mht. sin gæld på 3 mia. dollar til Rusland, en åbenlyst provokerende handling fra Vestens side mod Moskva, der kommer oveni de allerede eksisterende sanktioner, NATO's udvidelse mod øst og andre, direkte provokerende militære handlinger.

Alt dette er dødsens alvorligt. Verden befinder sig på spidsen af et krak værre end under den Store Depression, og en ny verdenskrig. I må nu tage skridt til handling, for jeres valgte regeringsfolk, kongresmedlemmer osv., har overgivet jer, på grund af deres egen fejhed og fordærv. De har, sammen med præsident Obama, gjort sig fortjent til jeres foragt og vrede pga. deres feje opførsel.

Der er løsninger forhånden. Wall Street må omgående lukkes. Der skal ikke betales en øre mere for at redde disse forbrydere! Kongressen må fjerne Wall Street-marionetten Barack Obama fra embedet, gennem en rigsretssag eller ved at

påkalde det 25. forfatningstillæg, der fastsætter bestemmelser for fjernelsen af en præsident fra embedet, når denne præsident er mentalt uskikket til at fortsætte sit hverv. Glass-Steagall må omgående genindføres og en række initiativer må tages, der alle er modelleret efter det, som den store, amerikanske præsident Franklin Roosevelt gjorde i løbet af de allerførste måneder af sin embedsperiode, for at skabe millioner af produktive jobs, genopbygge nationens kollapsede infrastruktur og genrejse nationens værdighed.

Kongressen kan i løbet af få timer tage skridt til disse handlinger, men de vil kun handle i tide, hvis I vågner op og kræver det.

Alternativet er Helvede på Jord, fra og med det nye år. Er I, jeres venner, jeres naboer, i besiddelse af det moralske beredskab, der skal til for at overleve? Det er det spørgsmål, der er på bordet her, denne Juleaften, 2015.

Matthew Ogden: Lad mig nu introducere Jeff Steinberg fra Executive Intelligence Review (EIR), der i større detaljer vil gennemgå diskussionen med hr. LaRouche her til morgen.

Jeffrey Steinberg: Tak, Matt. Der er et par andre [kan ikke høres; 09:33] for jeg tror, at billedet af det finansielle [kan ikke høres; 09.39] er tydeligt. Mange mennesker derude har allerede fået farten af det; men det vigtigste er, at det er en umiddelbart forestående situation. Det er en situation, der vil eksplodere på ethvert givent tidspunkt, når vi først kommer over den 1. januar; en dato, hvor vi netop har meddelt nogle af de særlige begivenheder, der vil finde sted i de første dage af det nye år. Når alt er medregnet er der en spillegæld på mere en 1,5 milliard dollar, der er akkumuleret siden vi havde krisen i 2008; og det hele er en tidsindstillet bombe. Eksplosionens epicenter er USA og Vesteuropa.

Der er yderligere et par elementer, der må med i billedet, for at I, det amerikanske folk, kan få en komplet vurdering af,

hvor kritisk det øjeblik er, som vi er nået til. For det første må man stille det spørgsmål, om Islamisk Stats angreb i Paris den 13. november, og senere i San Bernardino, Californien, repræsenterer en Rigsdagsbrand-begivenhed i det tidlige 21. århundrede. Vi ved, at disse jihadistiske netværk er blevet skabt og promoveret af førende nationer i denne vestlige kombination; startende med briterne og med Saudi Arabien. Der er fraktioner her i USA, der har været udtrykkeligt indblandet – al-Qaeda, Nusra Front, Islamisk Stat – alle på vegne af et engagement for, blandt andet, at vælte Assad-regeringen i Syrien. Så det, vi i realiteten ser på, er en kapacitet, der er blevet udløst i Europa og USA under visse vestlige kredses kontrol; og hvis hensigt det er at skabe de omstændigheder, under hvilke den form for politistat kan etableres, som vil være nødvendig for at takle det sociale kaos og for at gøre fremstød for en global konfrontation, der er umiddelbart forestående.

For det andet, så afslørede de andre begivenheder omkring COP21-konferencen om global opvarmning, at Pavestolen, selve Paven, var blevet kapret af en person, som kun kan beskrives som en satanisk person – John Schellnhüber; en ridder af Det britiske Imperium, hvis politik, der nu er blevet vedtaget af Paven, ønsker at se det store flertal af menneskeheden elimineret gennem en række [kan ikke høres: 12:37] i kombination med faren for krig og i kombination med de økonomiske katastrofer, som allerede er i gang med indgangen til denne nedsmeltnings-periode, lige efter den 1. januar.

Pointen er, at man har løjet for jer, det amerikanske folk; jeres folkevalgte regeringsfolk har svigtet jer ynkeligt. Og nettoresultatet er, at der, ét minut i midnat, ikke foreligger nogen forpligtelse over for jer til at tage skridt til den form for afgørende handlinger, der nu kræves som en bydende nødvendighed. Kongressen kan vende tilbage til Washington [fra juleferie, -red.], men vil kun gøre det, hvis I skræmmer livet af dem; hvis I rejser jer i denne juleferie og kræver, at de

tager skridt til at foretage den form for nødhandlinger, som er det eneste handlingsforløb i dette øjeblik, der kan afværge denne absolut katastrofale situation, der potentielt blot ligger timer eller dage ud i fremtiden. Kongressen kan vende tilbage til Washington og nægte at betale Wall Streets gæld. Der er intet at være bange for på Wall Street, for de er håbløst og uafvendeligt bankerot. Det er frygten for det ukendte, der får medlemmer af Kongressen til at kapitulere og tillade Obamas præsidentskab, som er en hån mod nationen, at fortsætte; og til at tillade Wall Street fortsat at diktere betingelserne i Washington.

Vi er nu ved et punkt, hvor konsekvenserne af at tolerere disse handlinger og denne politik og disse politiske personer udgør USA's undergang, såvel som også hele det transatlantiske områdes undergang og muligvis også verdens undergang, hvis vi degenererer til omstændigheder med atomkrig. Så dette er et ekstraordinært øjeblik; og det er noget, der kræver handling fra ledende borgere i denne republik. Jeres folkevalgte repræsentanter, og først og fremmest USA's præsident, har opført sig som britiske forrædere, og ikke som de patriotiske personer, der skal forestille at gøre tjeneste i landets højeste embeder.

Det påhviler således os at tage skridt til de handlinger, der i dette øjeblik kan synes at være højst upraktiske; men som i virkeligheden er de eneste praktiske forholdsregler, hvis vi ønsker at overleve og få fremgang i dette nye år, vi har for os. Løsninger ligger parat; erklær Wall Street bankerot – det er allerede gået nedenunder og hjem. Lancer den form for lovgivningsmæssige initiativer; vi så, hvor effektivt det var fra Franklin Roosevelt-præsidentskabets allerførste øjeblikke. Politikken dengang tilbyder os retningslinjer for handlinger, der bør udføres i dag! Af sig selv vil Kongressen ikke gøre det; det har de vist ved at flygte ud af Washington i sidste uge. Jeg vil blot afslutte med at sige, at den dag, Washington (regeringen, Kongressen) forlod byen, var jeg i D.C. på

Capitol Hill; jeg talte personligt med mindst 40 individuelle medlemmer af Kongressen. I hvert eneste tilfælde var de fuldt ud klar over nedsmeltningen af junk-obligationerne; af de andre økonomiske katastrofer; af den umiddelbart forestående nedsmeltning af sektoren for skiferolie og -gas; og dog tog de benene på nakken. De ignorerede og undveg det ansvar, der påhvilede dem. Det påhviler derfor nu os, og jer, at konfrontere virkeligheden direkte; og tage skridt til den form for nødhandlinger, der kan redde dagen, selv på dette fremskredne tidspunkt.

Matthew Ogden: Mange tak, Jeff. Hvis man tager fortilfældet fra 1933 og ser på den kendsgerning, at med det, som var det hidtil største finanskrak i den transatlantiske verdens historie, og fascisme fejede hen over Europa. Og i det vakuum, der ville have eksisteret, hvis ikke Franklin Roosevelt havde været præsident og havde gennemført de nødforanstaltninger på dette tidspunkt for at lukke Wall Street og mobilisere det amerikanske folks produktive evne, kunne fascisme meget vel også være kommet til Amerika. Så med studiet af dette fortilfælde bør vi tage meget alvorligt det, som hr. LaRouche har gjort i løbet af det seneste års tid for at mobilisere det, der udgør en lederskabskerne det sted, han kalder et gearingspunkt eller et omdrejningspunkt for den mobilisering, der er nødvendig for at ændre politikken, og det sted er på Manhattan i New York City.

De af jer, der havde lejlighed til at lytte til LaRouche Policy Committee sidste mandag, vil vide, at hr. LaRouche lagde meget stor vægt på en række musikalske opførelser, der fandt sted i New York City i sidste weekend. Det var to opførelser af Händels *Messias*, der blev sponsoreret af Schiller Instituttet og medsponsoreret af Fonden til Genoplivelse af Klassisk Kultur. Dette vi Diane [Sare] sige mere om. Dette var programmet. Den første opførelse blev afholdt om lørdagen i Sacred Heart Kirken i Brooklyn; og den anden blev afholdt om søndagen i Manhattans Upper West Side i

All Souls Unitarian Kirken. Jeg vil derfor gerne introducere Diane Sare, som vil sige noget mere om betydningen af disse begivenheder, og hvad implikationerne af det, der i øjeblikket sker på Manhattan, er for fremtiden.

Diane Sare: Hej. Jeg kan sige, at disse to musikbegivenheder var fuldstændigt ekstraordinære med hensyn til kvalitet og effekt. Denne effekt er, at hr. Larouche for lidt over et år siden, i oktober 2014, besluttede at genoplive vores organisation i New York City. Dette er meget vigtigt i USA's historie, for det var med New York City som udgangspunkt, at Alexander Hamilton førte en afgørende kamp for at forene De forende Stater imod forkæmpere, som Thomas Jefferson og andre, for delstaternes rettigheder; sidstnævnte, som i dag er blevet nedarvet i form af Wall Street og Det britiske Imperium. Der er derfor en afgørende rolle, der skal besættes; og dette kan man se i befolkningen i New York City – Jeg kom til at tænke på det, som Jeff netop henviste til, med ISIS osv. – og man har disse 11. september-terrorangreb. Det var meningen, at det amerikanske folk skulle jages ind i regimeskift og krig med Irak, Libyen, krig overalt; og befolkningen i New York City afholdt en af de største demonstrationer i landet imod en invasion af Irak, i 2003, under Bushregeringen.

Vi befinder os nu i et lignende, farefuldt øjeblik, hvor befolkningen over hele landet er tilbøjelig til at være dybt pessimistisk. Vi har haft 15 år med Bush og Obama; levestandarden er kollapsede; en halv million midaldrende amerikanere er døde, unødvendigt. Man får meget ofte en pessimistisk respons; jeg er sikker på, at alle her har oplevet at tale med deres nabo, deres venner. »Vi må smide Obama ud af embedet; vi må få Glass-Steagall; vi må organisere et transkontinentalt jernbanenet i USA; fusion.« Folk siger, »Åh, det kommer aldrig til at ske. Åh, det kan man ikke gennemføre; åh, de er alt for korrupte.« Jeg ville sige, at dette meget ligner den kamp, som George Washington i 1776 stod overfor, han, der havde tabt samtlige slag fra

Uafhængighedserklæringen og frem til jul. Og den daværende befolkning i USA var ikke i overvældende grad for at bryde fri af Det britiske Imperium; de fandt, at det ikke var umagen værd. New Jersey, som var det sidste sted, hvorfra han havde trukket sig tilbage for at krydse Delaware-floden, var fuldstændig under de hessenske lejesoldaters og Toriernes kontrol; hans beslutning om at krydse Delaware-floden Juledags nat (den 25.-26. december 1776, -red.) var derfor ikke alene anti-pragmatisk, men gik også imod den daværende offentlige mening. Men han vidste, at dette måtte gøres; og det lykkedes ham at fremkalde en bestemt, inspireret respons fra de lasede, forfrosne, forarmede soldater, som han anførte.

Manhattans befolkning er måske ikke så faldefærdig som George Washingtons hær dengang var; men vi har alle været underkastet en utrolig kulturel og moralsk fordærvelse, der, som hr. LaRouche har omtalt, kan ses i ungdommen osv. Så, måden, vi arrangerede disse koncerter – den i Brooklyn fandt sted i en historisk, gammel kirke, der var tæt knyttet til kredsen omkring Moder Cabrini, hvis folk er bekendt med hende; hun organiserede de italienske immigranternes ankomst til USA; hun etablerede børnehaver, skoler og hospitaler og alt sådan noget. Koncerten på Manhattan fandt sted i All Souls Unitarian Kirken, der har en bestemt arv med støtte til Unionshæren, hospitaler og genopbygning; og senere, med borgerrettighedsbevægelsen. Vi gik ind i lokalsamfundet og organiserede for en opførelse af Händels *Messias* i den rette, videnskabelige Verdi-tone; den blev holdt sammen af et kor, der bestod af folk fra New York City og vore Schiller Institut-aktivister fra New York, New Jersey, Virginia. Matt, du spillede basun i orkesteret; men det var en del af, at befolkningen kom sammen. Mange af folkene blandt publikum var folk, der havde været rundt om koret og besluttet, at det måske ikke var noget for dem, men at de ønskede at engagere sig i dette. Så vi havde over 1.000 mennesker, der kom til koncerterne. Og responsen – for det første skabte den sænkede tone (Verdis oprindelige tonehøjde) og det arbejde, som John

Sigerson har udført mht. spørgsmålet om placering, en meget tydelig forskel. Og publikums kommentarer – vi bad folk om at give os deres kontaktinformation, fortælle os, hvordan de fandt ud af, at denne begivenhed fandt sted, og tilføje deres eventuelle kommentarer. Folk sagde ting, som »Vi hørte koret på en måde, vi aldrig før har hørt; lydens egenskaber var meget varmere, end vi havde forventet. Det var professionelt.« John [Sigerson] påpegede, at vi på en måde står over det professionelle niveau, fordi vi ikke er interesseret – det er sådan lidt en antiseptisk idé – men dette er menneskelig indgriben, der samler befolkningen. Meget lig dengang Händel skrev og opførte *Messias*; den første opførelse fandt sted i Dublin, Irland. Og det skete for at adressere spørgsmålet om fattigdom og for at rejse penge til et børnehjem for forældrelose og lette gældsætning.

Amerikaneren Alexander Hamilton var en del af kredsen omkring Jonathan Swift og andre; og Benjamin Franklin skulle angiveligt have deltaget i en opførelse af *Messias*, der blev dirigeret af Händel selv. Så selve dette musikstykke, dets idé, forbindelsen mellem mennesket som Skaber, mellem menneskeslægten og universets skabelse; og en fejring af dette, er, hvad vi har presserende behov for, for at samle befolkningen. Og [vi har behov for] at skabe en kvalitet af lederskab, der på en moralsk måde kan respondere til denne krise; i modsætning til den afskyelige opførelse hos denne stinkende flok feje personer uden mod i Kongressen, der, som Jeff netop har beskrevet, *vel vidende*, at kollapset stormede frem, ville storme hjem for at holde juleferie snarere end at blive og tage initiativ til de nødvendige handlinger for at beskytte den amerikanske befolkning.

Så en proces er nu blevet sat i gang, som må optrappes i tempo; vi kan ikke give den lov til at udvikle sig i det nuværende tempo, som er fint, bortset fra, at hele systemet er klar til at bryde sammen den 1. eller 2. januar. Så spørgsmålet handler om at tage denne styrke og dette princip

og bruge det til at samle vore styrker i hele USA, og i hele verden, for at adressere den situation, som menneskeheden i dag står overfor.

Matthew Ogden: Mange tak. Videoen og lydbåndet fra den ene eller begge disse koncerter, der fandt sted i New York i sidste weekend, skulle være tilgængelige meget snart; og vi vil opfordre alle til, at dette må være en del af det, de foretager sig i løbet af de allernærmeste dage. En lille rettelse: Det faktum, at Benjamin Franklin skulle have været til stede under en opførelse af *Messias* dirigeret af Händel selv, er tilsyneladende ikke helt bekræftet; vi ved imidlertid, at han faktisk var til stede under en opførelse af *Messias*. Jeg mener, at Händels revolutionerende opråb til handling, »Lad os sønderbryde båndene, og kaste deres åg af os« (eng.: »Let us break the bonds asunder, and cast their yokes from upon us«), er noget, der blev aktuelt under Benjamin Franklins og George Washingtons Amerikanske Revolution. Så det er et meget passende kampråb for i dag.

Jeg vil gerne appellere til alle om at tage teksten til det flyveblad, som jeg oplæste i begyndelsen af denne udsendelse, »Nytårsbudskab: 1. januar 2016 er dommedag! Kun et initiativ som Franklin Roosevelts kan redde os« og uddele det så vidt omkring, som I kan i de kommende dage. Dette bør være samtaleemnet ved familiemiddage og andre begivenheder, der finder sted i løbet af de næste 24-48 timer. Og være en del af diskussionen, der finder sted i de næste minutter. Lige efter denne udsendelse kommer der kl. 9pm Eastern Time en live nødudsendelse af 'Fireside Chat' med hr. LaRouche, som diskuterer med det amerikanske folk. Dette finder normalt sted torsdage, men man kan deltage, hvis man har adgangsnummeret.

Jeg mener, at vi meget klart har fremlagt billedet. Den 1. januar er i realiteten en deadline; der er betalingsstandsningen på det puertoricanske lån, der er Ukraines betalingsstandsning på deres russiske lån på 3 mia. dollar, der er blevet promoveret af IMF og USA som en direkte

provokation. Og der er en deadline den 1. januar, hvor de nye bail-in-love træder i kraft i Europa; bail-in-love, der allerede har dræbt mennesker i Italien og har eksproprieret 10.000 italienske indskyderes penge i dette område. Der er sammenbruddet i sektoren for skiferolie og junk-obligationsboblerne. Der er allerede tab for hundredetusinder i Canada; dette kommer til USA. Alt dette bryder sammen nu; og de nødvendige forholdsregler og løsninger er forhånden. En omgående lukning af Wall Street, en omgående reorganisering af hele dette bankerotte finanssystem gennem Glass-Steagall; en omgående mobilisering af hele den amerikanske arbejdsstyrke, meget ligesom Franklin Roosevelt gjorde det; fjernelsen af denne krigsmager Barack Obama fra embedet, og at håndtere den kendsgerning, at hele det transatlantiske område bliver domineret af et britisk monarki, der er besat af den folkemorderiske idé, at vi må reducere verdens befolkning og kaste mennesker tilbage til en dyrisk tilstand.

Så dette er virkeligheden ved slutningen af 2015 og i de første timer af 2016. Og det påhviler jer at tage det, der er blevet fremlagt her i aften og handle på det omgående; alle redskaberne er tilgængelige for jer. Vi beder jer indtrængende om at gå direkte fra dette webcast for at deltage i live-diskussion med hr. LaRouche under 'Fireside Chat'-udsendelsen, der starter om få minutter.

Jeg vil gerne takke alle for at være med os her i aften; og jeg vil gerne takke både Jeffrey Steinberg og Diane Sare for at være vore gæster ved denne udsendelse. Bliv på kanalen og lyt til larouchepac.com i den kommende tid.

Nytårsbudskab

Leder fra LaRouchePAC, USA:

**Den 1. januar 2016 er
dommedag!**

**Kun et initiativ som Franklin
Roosevelts kan redde os**

Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

**Følgende erklæring bliver i disse dage
cirkuleret som flyveblad, først og
fremmest i USA; men den samme
problemstilling gælder for Europa.**

Frem for alt har de tyske forbundsmedlemmer, trods et massivt oplysningsarbejde fra BüSo (det tyske, politiske parti Borgerrettigheds-bevægelsen Solidaritet, som Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, er formand for, - red.), afvist at takle krisen og gøre noget ved kendsgerningerne.

24. december 2015, LPAC, USA: Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Hele det transatlantiske finanssystem står for at nedsmelte. Blot i løbet af de seneste uger er junk investment grade-obligationer til 15 mia. dollar blevet udslettet. Dette er blot et forvarsel om et umiddelbart forestående, totalt sammenbrud af den transatlantiske boble. Fra og med 1. januar 2016 er en gældsboble på 72 mia. dollar indstillet til at eksplodere i Puerto Rico. Kongressen havde muligheden for at tage initiativ til at forhindre dette, før de forlod byen, men tog ingen skridt til handling.

En gæld på skønsmæssigt 5 billion dollar, der er knyttet til USA's nationale, kollapsende sektor for skiferolie og -gas, er i færd med at nedsmelte. I det vestlige Canada er denne boble allerede bristet og har udløst tabet af 100.000 arbejdspladser i 2015 – svarende til 750.000 arbejdspladser i USA – samt et kollaps i ejendomsmarkedet og et samfundsmæssigt sammenbrud. Denne samme krise er på vej i USA i accelererende tempo, men på en langt større skala.

I Europa træder der nye love i kraft fra den 1. januar 2016, som fjerner enhver beskyttelse af bankindskydere, der vil få deres sparepenge stjålet under »bail-in«-regler (ekspropriering), sådan, som det allerede er sket på Cypern. I Italien fik flere end 10.000 indskydere – bankkunder – deres opsparing eksproprieret under en delvis bail-in under fire bankers kollaps i denne måned. De samme forholdsregler findes inkluderet i Dodd/Frank-loven her i USA. Hvis ens bank kollapser, kan man få sin livsopsparing stjålet for at redde

banken. Det kan og vil ske her, takket være fejhed og korrupsion hos jeres valgte regeringsfolk, der har holdt jer hen i uvidenhed og overtrådt den ed, de har aflagt i deres embede.

Kongressen havde, før den tog på ferie, mulighed for at forhindre denne nu fremstormende krise. De blev advaret. De kunne have vedtaget love, der allerede var blevet fremstillet i begge Kongressens huse, til genindførelse af Glass-Steagall, den af Franklin Roosevelt indførte lov, der opdelte Depressionens for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, ved at adskille kommerciel bankvirksomhed fra alle hasardspilsaktiviteterne. Men Kongressen var købt af Wall Street og svigtede jer. Præsident Obama er totalt ejet af Wall Street og [City of] London, som har skabt ham. Wall Street er håbløst bankerot, og de har til hensigt at klamre sig til magten ved at stjæle jeres penge og fjerne jeres sundhedssystem samt lukke ned, hvad der måtte være tilbage af realøkonomien, den fysiske økonomi. Inden for et tidsrum af blot få dage eller uger kunne I blive konfronteret med fødevaremangel, hyperinflation og et totalt sammenbrud af alt, hvad I ellers anser for at være normale tilstande.

Præsident Obama fremprovokerer også, på vegne af Wall Street og London, en konfrontation med Rusland, der driver verden frem mod global krig, en krig, som nogle amerikanske og russiske militære topkommandører advarer om kunne blive en termonuklear udslettelseskrig.

Den 1. januar 2016 vil Ukraine, med USA's og IMF's godkendelse, gå i betalingsstandsning mht. sin gæld på 3 mia. dollar til Rusland, en åbenlyst provokerende handling fra Vestens side mod Moskva, der kommer oveni de allerede eksisterende sanktioner, NATO's udvidelse mod øst og andre, direkte provokerende militære handlinger.

Alt dette er dødsens alvorligt. Verden befinder sig på spidsen af et krak værre end under den Store Depression, og en ny

verdenskrig. I må nu tage skridt til handling, for jeres valgte regeringsfolk – parlamentsmedlemmer, kongresmedlemmer osv. – har overgivet jer, på grund af deres egen fejhed og fordærv. De har, sammen med præsident Obama, gjort sig fortjent til jeres foragt og vrede pga. deres feje opførsel.

Der er løsninger forhånden. Wall Street må omgående lukkes. Der skal ikke betales en øre mere for at redde disse forbrydere! Kongressen må fjerne Wall Street-marionetten Barack Obama fra embedet, gennem en rigsretssag eller ved at påkalde det 25. forfatningstillæg, der fastsætter bestemmelser for fjernelsen af en præsident fra embedet, når denne præsident er mentalt uskikket til at fortsætte sit hverv. Glass-Steagall må omgående genindføres og en række initiativer må tages, der alle er modelleret efter det, som den store, amerikanske præsident Franklin Roosevelt gjorde i løbet af de allerførste måneder af sin embedsperiode, for at skabe millioner af produktive jobs, genopbygge nationens kollapsede infrastruktur og genrejse nationens værdighed.

Kongressen kan i løbet af få timer tage skridt til disse handlinger, men de vil kun handle i tide, hvis I vågner op og kræver det.

Alternativet er Helvede på Jord, fra og med det nye år. Er I, jeres venner, jeres naboer, i besiddelse af det moralske beredskab, der skal til for at overleve? Det er det spørgsmål, der er på bordet her, denne Juleaften, 2015.

Leder, 26. december 2015:

5 onde regenter leder os til udslettelsen

– 1. januar vil udløse den

Massenedsmeltningen af finanssystemet, der nu er programsat til umiddelbart efter Nytårsdag, lover en næsten omgående nedlukning af økonomierne i USA, Vesteuropa og det meste af Mellem- og Sydamerika. Det vil blive værre end sammenbruddet i 2008 eller 1929 i en grad, der ikke kan måles.

Det seneste tilfælde, der kan sammenlignes med den katastrofe, vi står overfor i de nærmest forestående dage, er katastrofen i Europa i det 14. århundrede. Dengang som nu banede en mangeårig forrådnelse af kulturen vejen for en række brutale, anti-humane handlinger, udført af rent ud sataniske regenter, der pludseligt og hovedkulds styrtede samfundet ud i kollaps og massedød. Midt i de evindelige krige var en række tilfælde af hungersnød i århundredets begyndelse med til at bane vejen for det onde, der fulgte. I 1344 erklærede Bardi- og Peruzzibankhusene i Lombardiet sig konkurs, hvorefter det venetianske banknetværk lukkede hele det økonomiske system i Europa ned, og hermed fremtvang vilkår, der yderligere decimerede befolkningernes modstandskraft over for sygdom. Den Sorte Død (byldepest) slog til i 1347. De efterfølgende bølger af sygdomsudbrud skønnes at have aflivet 60 % af Europas befolkning.

Nu, i dag, i kølvandet på det udbredte, kulturelle forfald, der går under navnet det 20. århundrede, leder tre, sataniske regenter os mod vores umiddelbare ødelæggelse: Dronning Elizabeth af England, præsident Barack Obama af USA og Pave Frans.

Den imperiale Dronning Elizabeth II er en langt mere bevidst, ond skikkelse, end hendes forfader Georg III, der myrdede vore

amerikanske patrioter for over 200 år siden. Hun repræsenterer Det britiske Imperium i det 20. århundrede, med Lord Bertrand Russel, der udstedte love til at gøre en ende på videnskab og kunst til fordel for død matematik. Ligesom Russell er hun og hendes mand, Prins Philip, fortalere for en verdensomspændende befolkningsreduktion gennem alle midler. Det var den ikke-så-hemmelige dagsorden for hendes netop afsluttede konference i Paris, om den angivelige menneskeskabte klimaforandring.

Dronning Elizabeths og hendes ligesindedes satanisme drejer sig om deres fremstød for at udslette den »guddommelige gnist« i mennesket – det, der gør mennesket til »skabt i Guds billede«. Med andre ord, at være menneskelig.

Alle katolikker – ja, alle kristne – burde føle sig skamfulde over den kendsgerning, at Pave Frans vedtog Det britiske Imperiums anti-humane credo i sin encyklika, sit pavelige brev, »Laudato Si'«. Han har kæmpet for den lige siden. Uanset motiverne, så har han diskvalificeret sig selv som Pave, ja endda som simpel præst.

Vores såkaldte præsident, Barack Obama, er denne imperiale Dronnings marionet, der kontrolleres af det britiske monarki gennem Valerie Jarrett, som var den person, der oprindeligt udpegede ham til at blive præsident, da han blot var en ukendt delstatssenator. Det var britiskkontrollerede narko- penge, der gav Obama en uhæderlig sejr over den folkelige favorit Hillary Clinton i de demokratiske primærvalg i 2008. (Desværre har Hillary ødelagt alle sine kvalifikationer, efter at hun blev Obamas marionet efter at han blev valgt.)

Obama blev opdraget til at blive en masse-morder af sin indonesiske stedfader Lolo Soetero. Nu præsiderer han hver tirsdag over et møde i Det Hvide Hus, hvor han træffer beslutning om en ny liste over mennesker, der skal myrdes – inklusive amerikanske borgere. Grunden til, at de store medier giver ham fripas – såsom *New York Times* og *Wall Street Journal* – er, at de er bange for, at han også vil myrde dem. Hvad han

sandsynligvis vil.

Kongresmedlemmer har den samme, berettigede frygt – men de har ingen undskyldning. Den ed, de aflagde til Forfatningen, er en soldater-ed. Hvis de ikke omgående vil fjerne Obama og lukke Wall Street, er de slet ikke ægte kongresmedlemmer.

Kort og godt, så har jeres ledere forrådt jer til Djævelen. Jeres kongresmedlemmer har i bedste fald forrådt jer af frygt. Men de løsninger, som Franklin Roosevelt tog i anvendelse i 1932-33, under en langt mildere krise, er stadig anvendelige i dag. Kun et barn ville tale om »oddsene«; vi har tydeligvis oddsene imod os. Og hvad så?

Leder, 25. december 2015: SØRG FOR, AT DER BLIVER ET NYTÅR: DUMP OBAMA OG WALL STREET!

I den sammenbrudsproces, der allerede er i gang, af hele det døde, transatlantiske finanssystem, ser vi nu time for time nye tilfælde af insolvens og stormløb for udtræk, alt imens en vifte af »officielle« regler træder i kraft den 1. januar, som vil bære atombrændsel til bålet. Om denne proces sagde Lyndon LaRouche i sidste uge, »Det, der vil ske, er, at der bliver en acceleration af krisen.« Han sagde: »Accelerationsraten – processens selv-acceleration – er sådan, at, inden for en uge, kunne det hele være udslettet. Det er en sådan situation, vi er i.«

Vi står ved et punkt, hvor det er 'do-or-die' – knald eller

fald – denne Jul: enten fremtvinger vi en handling for genindførelsen af Glass-Steagall og de relaterede nødforanstaltninger, eller også får vi massehelvede og forbandelse.

Wall Street Journal præsenterede i går en oversigt af de seneste opdateringer om den finansielle disintegration ved at opremse navnene på de hedgefonde, der er bukket under, og ved også at dække status for flere mere fremtrædende selskaber, der nominelt set stadig er aktive, men kun ved at gennemtvunge »betaling i afdrag« til de spekulantkunder, der ønsker at få deres penge. For eksempel forventes en enhed under det berygtede Carlyle Group LP, Claren Road Asset Management, pr. den 1. januar at have en sum af 1,25 mia. dollar under deres forvaltning, hvilket er langt under de 8,5 mia. dollar, de havde for kun 15 måneder siden, før deres kunde-investorer begynde at forlange masseudbetalinger i løbet af 2015. Men eftersom Claren Road-operationen har gennemtvunget en politik med »betaling i afdrag« over seks måneder, så dækker disse 1,25 mia. dollar ved årsafslutningen ikke engang de udestående krav om afdrag for tredje og fjerde kvartal 2015. Den samme situation gør sig gældende for mange andre af Wall Streets spekulationshuse, store så vel som små fisk.

Sjoverne er bankerot! Nogle af udtrækkene og udsalgene, der finder sted, skyldes, udover et stormløb mod udgangen, forsøg på at honorere kontrakter og de sædvanlige krav om kontantreserver, men det markerer, at systemet er færdigt. Så kommer vi til 1. januar og mange nye punkter for en detonering.

I Den europæiske Union træder nye regler for bail-in i kraft på denne dato (1. jan.) efter at politikken allerede er blevet gennemført i Cypern, Italien, Portugal, Spanien og andre steder, med dræbende konsekvenser. Denne EU-forholdsregels officielle navn er Artikel 55, med titlen BRRD (Bank Recovery and Resolution Directive) ('direktivet for bank-genrejsning og bankopløsning').

I Eurasien træder Ukraines frie handelsaftale med EU i kraft den 1. jan. Samtidig var der et sammenbrud i drøftelserne den 21. dec. mellem Rusland, Ukraine og EU om, hvordan man skulle gå videre. »Ukraine er på vej ned«, bemærkede LaRouche. De kan ikke komme nogen vegne.

I Amerika er Puerto Rico på vej mod betalingsstandsning den 1. januar, med Washington, D.C., der ikke har taget skridt til nogen handling i den forbindelse.

Generelt set vil tredje del af Baselaftalerne træde i kraft den 1. januar. Det, som 2016 Basel III-reglerne gør, er, at de beordrer banker til at sælge massive mængder af dødelige bail-in-obligationer; med andre ord, så skal banker udstede »rottegift« til bankkunder og investorer. Det går under betegnelserne »med lang løbetid« eller »absorbering af tab«, eller mere elegant, obligationer »i overensstemmelse med Basel III«.

Læg hertil Obama/Londons fremstød for krig, og konsekvenserne af at tillade dette vanvid at fortsætte en dag mere er dødbringende. LaRouche indkalder til en »mobilisering af de villige« – af dem, der er villige til at se problemet, af dem, der er villige til at handle.

Leder, 23. december 2015:

Dump Wall Street til jul

Den hastighed, hvormed finanskrakket nu accelererer, kræver handling nu – før jul. Med mindre Wall Street dumpes i de nærmest forestående dage, er der ingen garanti for, at USA stadig står til Nytår. Junk-obligationer og kommercielle investeringsobligationer til 15 billioner dollars er blevet indløst blot i løbet af den seneste uge. For det meste dækker selskaber deres tab ind i forventning om en endnu større nedsmeltning på et tidspunkt i den allernærmeste fremtid.

Dette er dødsens alvorligt. En ukontrolleret nedsmeltning af det transatlantiske finanssystem, som kunne ske om timer eller dage, ville skabe den form for massekaos, der er den klassiske, britiske opskrift for den værste form for fascistiske diktatur, som altid, uundgåeligt, fører til generel krig. Fra og med den 1. januar træder i Europa de regler for bail-in i kraft, som blev presset igennem af EU-kommissionen. Banker i Italien og Portugal har allerede plyndret indehavere af aktier og obligationer i fallerede banker, og næste skridt er den fulde Cypern-model for plyndring af kontohavernes penge. Pariser-avisen *Le Parisien* gav i dag sine læsere en forsmag på bail-in under overskriften, »Hvad hvis din bank gik ned og hjem?«

Nærmere ved USA står Puerto Rico til at gå i betalingsstandsning den 1. januar over et forfaldent afdrag på 1,4 mia. dollar på en total gæld på 72 mia. dollar, og den amerikanske Kongres valgte bevidst at ignorere denne krise ved at nægte at vedtage en lov, der godkendte en beskyttelse mod bankerot, som tilbydes alle amerikanske stater og kommuner. Formand for Repræsentanternes Hus Paul Ryan og Nancy Pelosi har meddelt, at de »lover« at komme frem til denne lov pr. 31. marts, men det er en syg vittighed, for krisen for Puerto Rico og hele det transatlantiske område venter ikke til marts måned. Den kommer nu.

Lyndon LaRouche advarede i dag om, at, med mindre der før jul foreligger en komplet plan for den totale fjernelse af Wall Street og en lancering af et program for økonomisk genrejsning, med Franklin Roosevelts politik som model, så står det amerikanske folk over for den umiddelbare udsigt til et totalt, samfundsmæssigt sammenbrud. En strategisk plan fra øverst til nederst, der følger de retningslinjer, som Lyndon LaRouche har fastlagt i løbet af de seneste dage, må omgående være på plads.

Kongressen har demonstreret sin fejhed, senest ved at vedtage en katastrofal lov om bevillinger, der trods virkeligheden omkring det umiddelbart forestående krak. Kongressen må trodses og latterliggøres for sin inkompetence. Enten lukker man Obama og Wall Street ned nu, eller også er der ingen chance. Politikken må være den at sænke Wall Street og sænke dem, som Obama og flertallet af Kongressen, der har fulgt Wall Streets linje.

LaRouche understregede også, at den saudiske sygdom med promovning af wahhabi-terrorisme må udslettes. Obamaregeringen har systematisk mørklagt de bjerge af beviser for, at saudierne står bag væksten af al-Qaeda, Islamisk Stat, Taliban og Boko Haram. Saudierne har, sammen med deres britiske sponsorer, udløst et narko-terrorist-jihadistisk angreb imod hver eneste større nation på planeten, og topembedsfolk i Obamaregeringen, fra Susan Rice til CIA-direktør John Brennan og dir. for den nationale Efterretningstjeneste, general James Clapper, har præsideret over en ondsindet mørklægning af disse forbrydelser og har udsøgt og forfulgt enhver ærlig efterretningseksponent, der sagde sandheden og trodsede Obamas ondsindede fantasier. De er fuldt ud medskyldige i opkomsten af ISIS og angrebene i Paris og San Bernardino og bør retsforfølges efter USA's kriminallovgivning og international lov.

Beviserne for disse forbrydelser er ved at gennembryde den mur, der skulle inddæmme dem. Tiden er nu inde til, at de 28

(hemmeligstemplede) sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september 2001, fra 2002, frigives fuldt ud til offentligheden. Disse sider vil, ifølge amerikanske regeringsfolk (eks. kongresmedlemmer i særlige komiteer), som har læst dem, bevise, at al-Qaeda var de britiske og saudiske monarkiers skabelse, og at dette var kendt af top-regeringsfolk i den amerikanske regering, inklusive præsidenterne George W. Bush og Barack Obama, som er fuldt ud medskyldige.

Politikken må være den, fuldstændigt at ødelægge fjenden. Slå til på deres mest sårbare, dødelige flanker, med begyndelse i den kendsgerning, at Wall Street er død, er allerede død. Vi befinder os på randen af en stor dårskab, og vores nations og menneskehedens overlevelse står på spil i de umiddelbart forestående timer og dage.

Lyt til Händels Messias, opført af Schiller Instituttet i New York City, 20. dec. 2015

Opførelsen fandt sted søndag den 20. december 2015 på All Souls Unitarian kirke i Manhattan, NYC. Schiller Instituttet og Organisationen for Bevaring af Klassisk Kultur stod for koncerten. Koret bestod af medlemmer af Schiller Instituttet samt venner, der har dannet et "community" kor; musikerne var sammensat af både medlemmer af Schiller Instituttet og professionelle, og fire professionelle solister deltog også.

Dagen inden blev koncerten holdt i en anden kirke i NYC, og

der var ialt flere end et tusinde publikummer.

Første del

anden del

Programmet

EU's politik er morderisk: For jeres bankkonto, såvel som for flygtningene! Af Helga Zepp-LaRouche

Det, som EU hidtil, og igen på dette seneste topmødekomsammen, har foreslået som respons til flygtningekrisen, er den totale moralske og politiske bankerot. Den idé, at man ved hjælp af kanonbåde skulle drive millioner af flygtninge fra Sydvestasien og Afrika tilbage, og tage tusinder og atter tusinder af dødsfald gennem drukning med i købet, alt imens man samtidig vil bevare den neoliberale, økonomiske politik, som er den faktor, der for Afrikas vedkommende har forårsaget underudviklingen, i hvilken årsagen til masseflugten igen skal findes, er lige så virkelighedsfjern, som den er modbydelig.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 21. december 2015: Fjern City of London, eller sammenbruddet vil være uden for kontrol

Under diskussioner med sine kolleger søndag aften opsummerede Lyndon LaRouche den globale, strategiske krise i præcise vendinger: Londons og Det britiske Imperiums magt må omgående elimineres, eller også vil hele det transatlantiske område, med start i USA, hastigt styrtdykke ud i et ukontrollerbart kaos. Forholdsregler til kontrol må indføres, og dette betyder, at Det britiske Imperiums magt, der kontrollerer Obama, må fjernes.

Problemet er, at ledende personer i regeringsinstitutionerne i Washington, med start i den amerikanske Kongres, der allerede burde være trådt i aktion imod Obama, ikke har handlet. Obama leder stadig sine tirsdagsmøder for (drone-)drab, på trods af den kendsgerning, at hans tilstand er under hastig degeneration, i accelererende tempo. Det britiske monarki er fortsat den institution, der regerer over det transatlantiske område.

LaRouche bemærkede, at Rusland er anderledes, og Kina er også anderledes. Det er nationer, der samarbejder, og ser hen til en udvidelse af deres samarbejde. Men der er alvorlige problemer, med at skaffe tilstrækkeligt med vand og mad til en begyndelse. Rusland og Kina er i dag de eneste, virkelige magter, der potentielt set handler imod Det britiske Imperiums stadigt eksisterende magt, og imod deres redskab, præsident Obama.

I realiteten, erklærede LaRouche, så har kræfterne bag 11. september (2001) magten over USA. Der har været et utilstrækkeligt angreb imod det anglo-saudiske apparat, der stod bag 11. september. Som følge heraf har de kræfter, der repræsenteres af Bush og Obama, fået fribillet til at handle. Hvis arven efter det britiske monarki og dets Bush- og Obama-operationer kan knuses, kan USA og store dele af den øvrige verden reddes.

LaRouche understregede, at centrum for kampen imod det britiske tyranni, der repræsenteres af Bush og Obama, skal findes på Manhattan og nærmeste omgivelser. Denne pointe blev tydelig i denne weekend gennem to koncerter, der blev afholdt af Schiller Instituttet, der præsenterede Händels Messias i Brooklyn og Manhattan. Alt i alt blev de to forestillinger besøgt af flere end 1.000 mennesker, med kun ståpladser til begge forestillinger. Den strøm af støtte til forestillingerne og til ideen om forbindelsen mellem klassisk kultur, videnskab og den politiske kamp for en genoplivning af Det amerikanske System, illustrerer den kendsgerning, at der i den amerikanske befolkning er en kerne, centreret omkring Manhattan og dele af det nordlige Californien især, der kan redde nationen. Disse områders førende borgeres særlige egenskaber kan spredes i hele landet, men kun med fokus på ånden og aktiveringen fra Manhattan.

Nedsmeltningen af hele systemet er i fuld gang. Det globale blodbad kan udelukkende standses af et gennembrud i USA, med start i fjernelsen af Wall Street og genindførelsen af Glass-Steagall. Dette må ske inden krakket finder sted, og det kunne ske, hvornår det skal være, fra nu af og fremefter. Dette er ikke et 'hype' eller et slogan. Den 1. januar 2016 træder reglerne for bail-out i kraft i Europa. Samme dag vil Puerto Rico gå i betalingsstandsning med de første 1,4 mia. dollar i gæld til gribbefondene.

Enten får man Glass-Steagall vedtaget nu, eller også vil følgen blive kaos i hele det transatlantiske område, og under

disse omstændigheder er det næsten sikkert, at kræfterne i Det britiske Imperium vil satse på krig med Rusland og Kina.

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer

Som Lyndon LaRouche beskrev sagen med sine medarbejdere for nylig, så er et uddannet samfund et, hvor, selv om det store flertal ikke selv er genier, så har samfundet visse kvalificerende intellektuelle og moralske evner, og de ved, at de må se op til historiens og nutidens genier og vandre i deres fodspor. De største muslimer i renæssancens periode så hen til de store genier i andre kulturer, som grækerne, og lærte af dem – men frembragte i processen deres egne genier. Vi bør alle se op til dem og vandre i deres fodspor.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Leder, 20. december 2015: Lyndon LaRouche: Luk Wall Street nu, ligesom Franklin Roosevelt gjorde

Wall Street og hele det transatlantiske finanssystem er nu dødsdømt og kunne forsvinde ud i den blå luft, hvornår det skal være, i løbet af de kommende dage eller uger, lød advarslen igen i dag fra Lyndon LaRouche. Faren er, at dette vil føre til en tilstand af panik og medfølgende massedød, som kun kan undgås ved at lukke Wall Street på samme måde, som USA's præsident Franklin D. Roosevelt gjorde, erklærede LaRouche. Vi har presserende behov for en »mobilisering af de villige« blandt det amerikanske folk for at få nationen – og verden – tilbage på ret kurs.

Dette drejer sig ikke om at forhandle en eller anden form for reform eller indrømmelser. »Wall Street må lukkes ned, uden at give nogen compensation«, sagde LaRouche. »Vi må lukke det ned, ligesom Franklin Roosevelt gjorde. Og hvis man ikke lukker dem ned, har man alligevel mistet det hele. Med andre ord, så kan man ikke forhandle med banksystemet; man må lære lektion af FDR!«

LaRouche var eftertrykkelig: »I har intet spillerum. Hver eneste stump finansiel aktivitet, som er derude, og som er af spekulativ art, må udslettes uden nogen compensation. Man gør hver eneste af disse svindlere bankerot, i alle kategorier, og ribber dem for alt.«

Omfanget af den globale spekulationsboble overstiger nu 2 billiarder dollar, et konservativt skøn, og er vokset med over

en tredjedel under Obamas vagt. Dette er et direkte resultat af Wall Streets kriminelle politik med bail-out (finansiel kvantitativ lempelse – 'pengetrykning') og nu bail-in (ekspropriering af bankkundernes indeståender/indskud) – med 'nøjsomhedspolitik', der har folkemord til følge, og budgetnedskæringer, der er designet til skarpt at forøge dødsraten, i kombination med decideret tyveri af folks opsparinger, som det skete på Cypern og for nylig i Italien. Wall Streets gæld har nået et punkt, hvor den ikke længere kan betales i dollar; nu kræver de, at den betales i lig.

Se på tilfældet med Italien, hvor en tvungen bail-in af kunderne i fire banker tidligere på måneden udslettede mange menneskers livsopsparing. Mindst en person vides at have begået selvmord som følge heraf, som det er sket med hundreder af erhvervsfolk og arbejdere, der blev ødelagt af den samme politik.

Eller se over grænsen, til vores nabo Canada, hvor nedsmeltningen af Wall Streets oliefracking-boble har decimeret hele lokalsamfund og er i færd med at slå folk ihjel. Selvmordsraten er i de seneste måneder eksploderet blandt afskedigede arbejdere i canadiske oliefelter i provinserne Alberta og Saskatchewan, med en stigning i selvmord på 30 % i de første seks måneder af 2015, sammenlignet med de første seks måneder af 2014.

Ønsker du, at dette skal ske for dig? Det vil det – med mindre man lukker Wall Street ned.

Erstat britisk monetarisme med Franklin Roosevelts kreditsystem

Lyndon LaRouche understregede, at det haster med omgående at gribe til handling. »Det her er ikke 'hen ad vejen'; det er nu. Vi må, så hurtigt som muligt, lukke hele det

monetaristiske system ned, i USA i særdeleshed – inden Nytår, hvor det her vil bryde ud i fuldt flor.«

»Det, der er brug for, er mere end bare noget regulering«, fortsatte LaRouche. »Pointen er, at man må eliminere ideen om penge, om det monetaristiske system, som er karakteristisk for det britiske system. Vores løsning er ikke mod anvendelsen af penge, men imod monetarisme; så man må annullere monetarisme. Man kan ikke antage, at penge har en iboende værdi i sig selv; det er problemet.«

Det, som præsident Franklin Roosevelt gjorde, var absolut korrekt og tjener som en god indikator for den kurs, vi i dag må tage. Efter at lukke Wall Street ned, må man etablere en kreditfacilitet af samme type, som FDR skabte. »Man udsteder kredit, og denne kredit – hvis den bruges korrekt – afføder produktivitet«, erklærede LaRouche. »Kreditte er baseret på den generøse indsats på vegne af selve regeringen, på vegne af det amerikanske, statslige kreditsystem. Det, der skete under FDR's politik, er, at folk rent faktisk blev dækket ind af det præsidentielle systems generøsitet. Man måtte imødekomme den kendsgerning, at man havde en gæld til den nationale regering, som en magt; og man måtte optjene vejen til at opbygge sin egen økonomi. Det var, hvad vi gjorde under Franklin Roosevelt.«

LaRouche konkluderede: »Vi står nu ved et punkt, i løbet af de kommende uger frem til Nytår, hvor vores eksistens kunne være dømt til undergang, med mindre vi gør dette, med mindre vi får dette gennemført. Det er virkeligheden. Det er der, vi står.

Vilkårene i USA er nu af en sådan art, at det nuværende system ikke kan fungere; det vil bryde sammen. Og vi må forhindre et sammenbrud. Hvordan forhindrer vi et sammenbrud? Vi gør det, som Franklin Roosevelt gjorde ved Wall Street. Der er ingen anden mulighed; det eksisterer ikke. Og det haster. Fra og med begyndelsen af det nye år, kunne I være døde, med mindre dette gøres.

Hvad betyder så dette? Det betyder, at man skal se at få sparket præsident Obama ud af embedet; hurtigt, omgående.«

LaRouches Fire Hovedlove

Lyndon LaRouche opstillede den 9. juni 2014 de Fire Hovedlove for en reel genrejsning af den fysiske økonomi:

* Genindfør Glass-Steagall med et total adskillelse af kommercielle banker og investeringsbankernes hasardspilsaktiviteter, hedgefonde og andre spekulanter. Dette vil omgående udslette gælden til Wall Street, som er ubetalelig og har været illegitim fra første færd – og vil samtidig udslette Wall Street/London-bankkartellernes magt.

* Lancer en massiv indsprøjtning af statskredit igennem dette nu genoprettede banksystem, ind i realøkonomien. Denne fremgangsmåde, i traditionen efter Alexander Hamilton, med et statsligt banksystem og statskredit, er også omdrejningspunktet for FDR's politik.

* Fokuser på de områder for investering, der mest forøger energi-gennemstrømningstætheden[1] i økonomien som helhed, inklusive infrastruktur og videnskabelig og teknologisk forskning og udvikling. Dette betyder billioner af dollars i anlægsinvesteringer for at opbygge det 21. århundredes infrastrukturnetværk langs med Verdenslandbroens ruter.

* Forfølg den videnskabelige udforsknings fremskudte grænser, med afsæt i det 20. århundredes store, russiske videnskabsmand, V.I. Vernadskijs arbejde inden for biokemi og noosfæren. Dette må inkludere et internationalt, forceret program for at opnå fusionskraft til kommercielt brug, et afgørende træk i den næste fase af rumforskning, så vel som også for løsningen af kravene om vand- og energiforsyning i en verden, der konfronteres med en sammenbrudskrise af proportioner som i den Mørke Tidsalder.

Kontakt dit lokale LaRouchePAC kontor/Schiller Institut nu. Slut dig til »mobiliseringen af de villige«, for at lukke Wall Street ned.

[1] Se: [Video: Energi-gennemstrømnings-tæthed](#), et kort overblik, dansk udskrift

Leder, 19. december 2015: Lyndon LaRouche: En ny politik for USA, Nu!

Og det eneste, der er at gøre, er at gennemføre Franklin Roosevelts politik; man må sige: »Vedtag Franklin Roosevelts politik nu, imod Wall Street.« Det er den eneste måde, hvorpå problemet kan løses. I modsat fald står vi med noget, der vil accelerere, og der er intet, man kan gøre for at stoppe det. Det, man må gøre, er at fremstille den kendsgerning, at der ikke er nogen løsning, med mindre Wall Street omgående lukkes ned. Det er faktisk, hvad Franklin Roosevelt gjorde. Han lukkede Wall Street ned, hvilket gjorde en ende på den inflation, der var i gang på det tidspunkt, før valget. Og den eneste måde at gøre det på er ved at lukke det ned!

Med andre ord, så er det uden for diskussion, man må lukke det ned. Og man må ganske enkelt annullere alle såkaldte aktiver ('værdipapirer'), der ikke er skikket til denne rolle. Man siger simpelt hen: »I får ingen penge overhovedet. I får ingen som helst compensation. I er ekskluderet; I eksisterer ikke mere.«

EU's nye regler for kriseramte banker dræber

15. december 2015 – En 68-årig italiensk pensionists selvmord i byen Civitavecchia, efter at han mistede hele sin opsparing gennem sin banks reduktion af gæld gennem bail-in (ekspropriering af kundernes indeståender), har rystet det italienske folk. Det har sat fokus på de brutale, nye EU-regler ved kriseramte banker, som træder i kraft i alle medlemslande den 1. januar 2016. Pensionistens bank var en af fire mindre, italienske banker, der havnede i krise og blev »rekonstrueret« af regeringen den 22. november 2015. Flere end 100.000 bankkunder mistede deres opsparing.

Italienernes ophidselse steg til kogepunktet, da det kom frem, at, mens almindelige bankkunder mistede deres livsopsparing, så fik store långivere og aktieejere forvarsel og kunne afvikle deres poster, der i visse tilfælde løb op i millioner.

Fra den 1. januar 2016 er alle EU-lande tvunget til at tilpasse sig de nye regler for bankrekonstruktion, indbefattet reduktion af bankens gæld (bail-in), for banker, der rammes af krise.

Reduktion af gæld er den bureaukratiske term for tyveri af bankkundernes midler. Men, som i tilfældet med rekonstruktionen af de fire, små italienske banker, der kun delvist tog de kundeindeståender, som EU-reglementet tillader, er dette et tveægget sværd. Denne bankredningsmetode kan snarere kæntré banksystemet end hjælpe det. Det var også, hvad LaRouche-bevægelsen og mange andre sagde, da Den europæiske

Centralbank (ECB) og EU-kommissionen kom med forslaget til bankrekonstruktion. Vi advarede om, at det ville give bagslag og skabe større ustabilitet, da det ville sprede panik blandt bankkunderne, der ville løbe storm på bankerne ved det mindste tegn på krise og trække deres penge ud.

I tilfældet med de fire mindre, italienske banker, Banca Etruria, Banca Marche, Carichiati (Sparekassen Chieti) og Carife (Sparekassen Ferrara), blev bankrekonstruktionen gennemført ved en regeringsbeslutning. Dette hastværk viser, at regeringen forsøgte at få det afklaret før 1. januar, for at undgå at være tvunget til at anvende EU's nye reglement til reduktion af bankgælden. Regeringen kunne derfor gennemføre en delvis gældsreduktion. Indeståender på bankkonti blev ikke rørt, men aktier og obligationer i bankerne blev inddraget. Ca. 100.000 ejere af opprioriterede obligationer (subordinate bonds) med høj risiko, men også et højt afkast, mistede alle deres penge op til 750.000 euro. De fire banker vil blive likvideret og opdelt i fire brobanker og en 'dårlig bank' (en 'rygsæk' for dårlige lån). Bankredningen (bail-in) er på 3,5 mia. euro, der vil blive betalt af en bankhjælpefond, som er en indskudsgarantifond, der ejes af banksystemet.

Men denne indskudsgarantifond har ikke penge nok. Derfor skal tre storbanker, Unicredit, Intesa og UBI, stille op med penge, mod at regeringen giver de tre banker skattelettelser på i alt to mia. euro. Dette er blevet afsløret af forbrugerorganisationen Adusbef og betyder, at det er skatteborgerne og bankkunderne, der skal betale regningen.

De mennesker, der har investeret i de opprioriterede obligationer, var ikke ordentligt informeret og var ikke klar over, at deres værdipapirer var ligestillet med bankaktierne, og derfor omfattet af en gældsreduktion. Da det dernæst kom frem, at de større fisk gik fri, så vendte raseriet sig ikke alene mod bankerne, men også mod regeringen, der ledes af Matteo Renzi. Han blev endnu mere presset, da det desuden kom frem, at både hans minister Elena Maria Boschi og hans egen

familie har nære bånd til ledelsen af en af de fire kriseramte banker.

Regeringen er nu blevet tvunget til at støtte oprettelsen af en parlamentarisk undersøgelse, som er velkommen, hvis den får en uvildig formand. Det, der er påkrævet, er en dristig og uråd formand som Ferdinand Pecora, New Yorker-advokaten af italiensk herkomst, der var leder af den berømte amerikanske Senatskomité i 1933, som afslørede de mægtigste banker på Wall Street og banede vejen for Franklin Roosevelts finansreformer og genopbygningsprogrammet New Deal.[1] På lignende vis skulle den italienske undersøgelse kunne afsløre, hvordan bankerne har narret deres kunder, men også, hvordan de fire kriseramte banker er blevet lavet om til kasinoer og er gået konkurs. En sådan undersøgelse bør bevirke, at der genindføres regler for god bankpraksis og indskydergaranti gennem en bankopdelingslov (Glass-Steagall). Dette spørgsmål har i mange år ligget på bordet, hvor LaRouche-bevægelsen har ført en kampagne for bankopdeling[2] og direkte og indirekte har påvirket det italienske parlament, der har to kamre, således, at der nu foreligger seks (!) forskellige indstillinger til lovforslag om at indføre en bankopdeling.

Blandt initiativtagerne til disse lovforslag har både Marco Zanni og Alessandro Di Battista fra Femstjernebevægelsen i løbet af de seneste dage udtalt sig med krav om, at bankopdelingen nu må gennemføres for at beskytte bankkunderne! Zanni, der er medlem af Europaparlamentet, sagde her den 9. december, at forslaget om at indføre »en moderne Glass/Steagall-lov med en ren og tvungen opdeling af bankerne i traditionel lånevirksomhed (kommerciel bankvirksomhed) og så spekulativ investeringsbankaktivitet« nu er nødvendig for at »undgå en ny systemkrise«.

Alessandro Di Battista, medlem af parlamentet, genlancerede spørgsmålet om en bankopdeling i et TV-interview den 10. december:

– Lad os én gang for alle, sagde han, udskille kommercielle banker fra investeringsbanker, så en medborger kan vide, at, når han sætter penge ind i en bank, så er denne bank ikke indblandet i spekulationsvirksomhed, spiller ikke på aktiemarkederne, men blot udsteder lån og bedriver normal bankvirksomhed.

Ovenstående artikel er skrevet af Ulf Sandmark, LaRouche-rörelsen i Sverige.

[1] Se 16. sep. 2015: »Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleart Armageddon. Foregrib! FDR's Første 100 Dage« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=8147> Artiklen indeholder mange henvisninger til andre artikler på dansk.

[2] Se: Lyndon LaRouche: Fire Nye Love til USA's (og verdens) redning, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1460>

**Leder, 17. december 2015:
USA:
Finanskrakket accelererer;
Franklin Roosevelt
ville have lukket Wall**

Street, i en fart!

»Gode nyheder! Wall Street er færdig. Lad os nu genopbygge landet.«

Sådan lyder det fra LaRouchePAC-møder på Manhattan og i store byer over hele USA, med denne erklæring: »Finanskraket er i gang: Kun en revolution i politikken kan afvende katastrofen«.

Det såkaldte »jungkældskollaps« i det amerikanske finanssystem bringer budskabet om et generelt finanskrak, der kan komme over os ved månedens slutning.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche udstedte erklæringen om en national mobilisering, fordi han havde advaret om dette krak – der er meget mere end et »junkbondkollaps« – og krævede, at præsident Franklin Roosevelts politik omgående blev implementeret for at standse det.

Larouche sagde i går, at det eneste, der er sikkert omkring dette krak, er, at det »accelererer i en accelererende rate, og er ude af kontrol; den kontrolfaktor, der kan standse det, er at gennemføre præsident Franklin Roosevelts politik imod Wall Street og for national, økonomisk genrejsning«.

FDR indtog sit embede og standsede bogstavelig talt et krak, med en 'banklukkeferie' og Glass/Steagall-loven for at lukke Wall Streets spekulation ned; dernæst udstedte han statslig kredit til produktiv beskæftigelse og fornyet produktivitet.

Som LaRouche understregede, så er dette krak allerede dødbringende. I Italien, hvor fire banker netop er gået bankerot, blev bankkundernes opsparing eksproprieret af storbankernes »bail-in«-politik, og mindst én bankkunde har begået selvmord. I Canada, hvor »energisektorens junkbondkrak« hidtil har været mere intensivt end i USA, er der massearbejdsløshed og selvmordsbølger blandt produktive

arbejdere i Alberta og Saskatchewan på den anden side af grænsen – en advarsel til USA.

Wall Street, og City of Londons spekulative finansverden, må lukkes ned. Hvis vi giver dette krak lov til yderligere at accelerere, vil folk dø. Som LaRouche sagde, man må beskytte folk fra at dø – ikke flere selvmord!

Det eneste alternativ til accelererende kaos er atter at sætte FDR's politik i arbejde. Begynd med Glass-Steagall, for at gøre en ende på Wall Street. LaRouche advarer: Dette skal gøres omgående!

At genindføre Glass-Steagall vil lukke Wall Streets spekulation ned på en reguleret måde, hvis det sker med det samme. Dernæst kan en Nationalbank, i traditionen efter Alexander Hamilton, tage sig af statslig kredit, likviditet, rentesatser, alle de økonomiske faktorer, som Federal Reserve har rodet grundigt rundt med. Politikken er produktiv kredit, beskæftigelse og produktivitet pr. person.

Men Obama? Han har fremkaldt dette kollaps ved at blokere for genindførelsen af Glass-Steagall og ved at gennemføre »britisk politik«: en politik for en anti-teknologisk, anti-industriel »klimaforandring«.

Som det så ofte blev sagt om Herbert Hoover, så er Obama et dumt sv... Han må fjernes fra embedet som en væsentlig del af løsningen på denne økonomiske og finansielle krise.

Diskussion med Lyndon LaRouche 10. december 2015: Tiden er inde til at få både Demokrater og Republikanere, der endnu har deres forstand i behold, til at handle

Og det, vi i dag har med at gøre, pavens og den britiske kongefamilies grønne politik, deres økonomiske politik, vil resultere i, at størstedelen af menneskeheden uddør og efter kort tid vil det kun være en lille del, der er tilbage og kan overleve.

Så man må betragte disse sager fra en bredere vinkel frem for blot at begrænse sig til visse enkeltsager, som man ønsker at tage op som enkeltsager. Vi bliver nødt til at tage de store spørgsmål op. Og det er det, som folk er bange for. Jeg er ikke bange for de store spørgsmål. Når folk bliver intelligente, bliver de villige til at opgive enkeltsagerne og tage de store spørgsmål op, som er altafgørende for menneskehedens nutid og fremtid.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 16. december 2015:

Wall Streets kollaps er uafvendeligt – Kun Franklin Roosevelts politik, med Glass-Steagall og statslig kredit til realøkonomisk investering, kan forhindre et kollaps ned i Helvede

En fjerde New York-hedgefond lukkede i dag for udtræk, som følge af, at hele junk- og højrente-obligationsmarkedet er i færd med at nedsmelte. I takt med, at de raketstore spekulative lån i olie, gas og mineraler løber ind i kollapsende priser under en sløv økonomi, er flere »markedseksperter« (gribbeinvestorer) såsom Wilbur Ross og Carl Icahn kommet med erklæringer, hvor de siger, at de ser en trussel om, at kollapset i junkkredit kan sprede sig til det langt større kreditmarked for kreditvurderings-selskaber – hvilket muligvis kunne få hele det vestlige finanssystem til at krakke.

Under alle omstændigheder står systemet ikke til at redde. Lyndon LaRouche sagde i dag, at alle pengene på Wall Street er nominelle, spekulative værdipapirer, der ikke er en rød øre værd og må afskrives på samme måde, som Franklin Roosevelt gjorde det, da han tiltrådte sit embede i 1933. FDR kunne dernæst sætte folk i arbejde og atter give en befolkning, der nær var blevet drevet ud i døden, sin værdighed tilbage. Men

situationen i dag er langt værre. LaRouche påpegede de tusinder, måske millioner, af midaldrende, aktive mennesker, der er drevet ud af arbejdsstyrken, og som kommer ud i stofmisbrug, hvilket er, hvad der ligger bag den seneste tids voldsomme stigning i selvmord. Han påpegede den italienske borger, hvis livsopsparing blev stjålet under en bank »bail-in« (dvs. ekspropriering af kundernes indeståender) i sidste uge – »et signal om, at gribbene er gået for vidt«.

Obama står i vejen for den eneste løsning på katastrofen, som er en gennemførelse af Glass-Steagall og en lukning af »for store til at lade gå ned«-bankerne og den efterfølgende opbygning af et nyt system. Det, der mangler, er lederskab – der kan fjerne Obama, gennemføre Glass-Steagall og skabe en genrejsning af USA's og verdens økonomi gennem store infrastrukturprojekter sammen med BRIKS og Kinas programmer under den Nye Silkevej. »Det kræver ikke et stort antal mennesker«, sagde LaRouche i dag, »men et antal store mennesker«.

Hvis den rablende fascist Donald Trump og Obama-marionetten Hillary Clinton blev fjernet som kandidater, så kunne de anstændige kandidater og andre fra både det demokratiske og republikanske parti komme sammen for at udføre jobbet, nu, før finanssystemet imploderer, og før Obama kan begynde sin krig med Rusland og Kina.

I dag meddelte (udenrigsminister) John Kerry, efter et møde med Sergei Lavrov og Vladimir Putin i Moskva, at USA ikke længere stillede krav om, at Assad skulle afsættes, før en koalition imod terroristerne kan lanceres og en overgangsproces til en ny regering initieres i Syrien. Som Putin gentagne gange har sagt, så er det kun det syriske folk, der kan beslutte, hvem, der skal regere Syrien, på trods af Obamas kriminelle regimeskift-galskab. John Kerry har nu brudt med denne Obama-politik – men, så længe, Obama forbliver ved magten, så længe eskalerer faren for krig ganske enkelt, alt imens finanssystemets krak kommer stadig nærmere – måske i de

næste par dage.

Flyveblad, 15. december 2015: Finanskrakket er i gang – Kun en revolution i den transatlantiske politik kan afvende katastrofen

Hele det transatlantiske, London/Wall Street finanssystem befinder sig på randen af det totale kollaps. Det kunne ske hver time, hver dag, det skal være. De kritiske tegn er allerede synlige for enhver, der ikke med overlæg gør sig blind. Fire italienske banker er gået fallit i den forgangne uge, med den Europæiske Unions påtvungne bail-in plyndring af indskydernes midler til følge. Puerto Rico har allerede meddelt, at landet sandsynligvis vil gå i betalingsstandsning den 1. januar over en forfalden gæld på 1 milliard dollar, toppen af en gældsboble til i alt 72 mia. dollar; og gribbefondene er helt eksponeret. Flere hedgefonde, der er eksponeret over for Puerto Ricos gæld og den bankerot, der har fundet sted i sektoren for skiferolie og -gas, er allerede bukket under. Dette er blot et forvarsel om det transatlantiske systems umiddelbart forestående, totale sammenbrud.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 13. december 2015: Lyndon LaRouche: Alt, hvad der er vigtigt ved mennesket, kan reduceres til kravet om, at mennesket må udvikles til et højere niveau af selvudvikling

Lyndon LaRouche: Men pointen her er altid, at menneskeslægten ikke er en (automatisk) selvudviklende personlighed. Menneskehedens skæbne er forbedring af menneskets evner, i den betydning, at mennesket kan forudse menneskehedens evner til at opnå virkninger, som menneskeheden ellers ikke ville være i stand til at præstere. Dette er noget, der går op til et højere niveau end det, vi tænker på som givne kendsgerninger, eller givne former for kendsgerninger.

Alt, hvad der er et vigtigt omkring menneskeheden, kan reduceres til kravet om, at menneskeheden må udvikles til et højere niveau af selvudvikling. Menneskeheden skaber ikke selvudvikling, men menneskeheden kilder potentialet for selvudvikling. Og det er, hvad vi kalder opdagelsen af

kreativitet. Og det bedste eksempel på dette, det enkle tilfælde på dette, er Einstein. Einstein gjorde præcist, hvad der måtte gøres: At opdage, hvad fremtiden er, at opdage, hvad menneskehedens muligheder er, for at virkeliggøre intet mindre end noget bedre, som kan forstås i denne sammenhæng. Det er, hvad Brunelleschi gjorde. Det er sådan, det fungerer, og det er den eneste måde, det faktisk virker på tilfredsstillende måde.

Med andre ord, så kommer menneskeheden ikke og siger, »Jeg er et stort geni«. Kommer frem og siger, »Jeg er et stort geni«. Hvad betyder det? Ved hvilken standard opdager man, hvad dette såkaldte geni er? Man ser på Einstein, og man ser på hans største række af udviklinger, og man ser det samme. Man ser det samme tidligere, i Brunelleschis arbejde. Det er alt sammen det samme. Det er begrebet om menneskehedens udødelighed, at altid gå op til et højere niveau af kreativitet, ikke inden for den eksisterende opfattelse af menneskeheden, men i en opfattelse ud over, for mennesket, ud over menneskehedens tilegnede kundskaber, på det tidspunkt.

Det er fremtiden, skabelsen af fremtiden på et højere niveau. Dette kommer ikke fra mennesket selv. Det kommer fra menneskehedens skæbne som en agent for opdagelse, der når op på et højere niveau end menneskeheden nogen sinde før har nået.

Redaktionens bemærkning: Dagens leder fra LaRouche-bevægelsen er hele Lyndon LaRouches Manhattan-diskussion fra lørdag, den 12. december. Vi har desværre ikke kapacitet til at oversætte det hele til dansk, men anbefaler kraftigt, at man læser/hører hele diskussionen, der omhandler LaRouches pointering af unikke, videnskabelige opdagelser, viljemæssigt udført af enkelte individer, som det bærende element i de periodevise revolutioner, der fører den menneskelige kultur fremad til et højere niveau, og altså ikke er noget, der 'sker af sig selv'

som følge af en forud fastlagt 'evolution'. God fornøjelse! (-red.)

Lyndon LaRouche Dialogue with the Manhattan Project, Saturday, December 12, 2015

HUMAN CREATIVE COMPOSITION: ALEXANDER HAMILTON'S MANHATTAN, BRUNELLESCHI'S DANCING ROPE BRIDGE, AND VERDI'S TUNING IN MUSIC

DENNIS SPEED: My name is Dennis Speed and on behalf of the LaRouche Political Action Committee I'd like to welcome you to today's meeting. I believe this is the 27th meeting, but I want

to say this:

Lyn, everybody today, has or has access at least, on the table in the back, to an {Executive Intelligence Review} magazine

simply entitled "Brunelleschi." Now, our Manhattan Project is over the next week going to go into a new phase, and the music will be leading that. And that musical process, which will reach

a certain level, particularly over next Friday, next Saturday, and Sunday, has already been started here today, by what Diane just did, especially her last reference to the question of the Solar System being inside one's head.

So Lyn, I'd like you to do something today which I'm requesting, which is an opening statement which takes us past the

noise of the Barack Obama apologizers of this week, such as Donald Trump and others; and puts us on a different plane so we

can consider this concept you've put forward about the unity of

the nation, and the need for people, good people, be they

Republican, Democrat, Independent, or other, to come together and accomplish what you've outlined can be done, which is the immediate removal of Barack Obama from office, and the immediate defeat of Wall Street, but by use of these methods that you had uniquely pioneered. And the Brunelleschi {EIR} just brought this to my mind. So I know I don't usually do that, but I'd like to ask you for an opening statement, and then we go to Q&A.

LYNDON LAROUCHE: Yes, I think the important thing that is for us to consider, is what was actually accomplished with Nicholas of Cusa, but prior to Nicholas of Cusa, and what preceded that. And therefore, once you place your ideas of judgment in that category, suddenly you find yourself in sort of a happy state of mind, that you are sure that you're on the right ground, you realize that there's creativity. And you go through the Brunelleschi series entirely. And Brunelleschi is a very complex question for people to deal with, who are particularly {ingénues}, because they don't understand it. But in the time of Brunelleschi's leadership, he was {really a master} in this area. And that was something on which the foundation, of modern civilization, has depended, on the great achievements of Brunelleschi. And everything else followed from that. But that's a whole story in itself. It's something, we've just gone through a choral practice, and the idea of a choral practice, which you've just been doing again, on this afternoon, and what we do in society in general, are one and the same

thing.

There has to be a harmonic agreement which is not simply singing

notes one after the other, but going with the idea that everything you've done up to a certain point, requires that you

make an innovation to the next note; and then to make another one, again, an innovation to the next note. And that's exactly

what Brunelleschi did. And the best illustration, is he composed

or constructed, a harmonic chorus, which was {totally beautiful

music, itself}, absolutely beautiful, in his composition, in this small area, that he occupied for this subject-matter.

And

this thing set a standard for all wise people, to look up and see

something beautiful.

SPEED: Thank you, Lyn. He's referring to the Pazzi Chapel, I believe.

And I'd like to have us go to the first question, which is here.

Q: My name is J-W-. And I love that we're doing notes, and starting on notes, because my gosh, we've got some crazy notes going on in politics – like Trump and Hillary Clinton.

So

who, as a bipartisan coalition, would you see helpful to bringing

some harmony in our country?

LAROCHE: I think, the point is, why not go from, beginning with Brunelleschi; And Brunelleschi was actually the founder of

modern science, in many ways. He did everything, everything imaginable. The list of his accomplishments is immense. But

his
building of the Florence Cathedral, that particular
construction,
which anyone can see these days, still, this was a magical
development, and it reflects his mind.
And what the small occasion that he struck there, in that
little temple kind of place the Pazzi Chapel, musical temple,
is
one of the most beautiful little things ever produced, and it
sets the standards for all kinds of beautiful things, in
poetry,
music, and so forth, in general. And so he is one of the
great
geniuses who brought the future of mankind into possibility.

Q: [follow-up] In our bipartisan coalition that we would
like to see happen in this country, do you see any particular
individual that we could anchor in on, and get some better
music
notation?

LAROUCHE: Well, in terms of my own experience, I search for
these kinds of opportunities. And by that I mean, when I'm
dealing with something, I don't like to do something I think
is
shabby, or dull, either one. And therefore I think my
impulses
always are, to get some element of beauty, that is, but beauty
in
the true sense, not beauty as some kind of construction. But
when you just try to do the things that you think are the next
things which should happen, which is what Brunelleschi did, in
his practice, If you go back his history. We're doing this
now,
it's a big story.
But what he did, he set up whole systems. Like this idea
that of a rope, if you take a rope and you pull a rope across

the stream, and the rope has a flexibility in it. So the people who are walking across this rope, from one shore to the other; and this one of the famous things of Brunelleschi, and his treatment of "yes, no; yes, no; yes, no," and so forth, was a typical part of his whole mental life. And he used this to induce people, how to trust a rope system, as you walk as a human being across the rope, from one shore to the next. And people were doing that. In Italy up to the recent time, this thing of the Rope Song, was a very common feature of the culture. In other words, you imagine you had two points across a river. You create a flexible structure, of the type Brunelleschi himself made, developed, designed. And you walk across the thing, and you find that the rope dances. And in order to cross the river, you must dance, in a sense, across the rope. When you move on the rope, you change the direction of the rope, in terms of the walking; and you can think that backwards and forwards, and that's what the Italian standard was. And people up to the present, or recent time, at least, remembered that song, about the dancing rope. Because there's two points; you have one rope, with a slack in it, and you're going to use the slack as like a piece of music. So you step on the rope; now when you make the next step, you're going to a different point in the crossing

of
the rope. The effect is that the rope effectively dances,
according to your steps of moving in one direction or the
other.

And this is typical of the concept of construction, which
Brunelleschi represented.

And up to recent times, people used to sing that song, of
the Rope Song, created by Brunelleschi. And this one of the
principal methods of demonstration, of what he was trying to
convey, to the minds of the people who were actually using
that

rope to cross a stream. And that's still a valid thing today,
as

even in my youth, or a little bit later, I was part, you know,
you would sit there and you were thinking, you were thinking
the

dancing rope; but just imagining that you were walking from
one

step to the next in either direction, in terms of passing over
that rope. And this idea created an idea in the mind of the
people who were walking across this rope, from one point of
departure to point of arrival. And this was an Italian theme,
which dominated everything since Brunelleschi, up to a recent
time, of the dancing rope.

Q: [follow-up] How can we apply that to our bipartisan
issue here, politically, with Trump and Hillary Clinton, and
how
can we...?

LAROUCHE: Very easily, just do it. The way to do it is,
you go backwards. What you do is, you construct the
experiment.

Now, Brunelleschi did a lot of that. Everything that he did,
including the whole development of the chapel that he created,
he
did everything that way. And so therefore, everything worked.

He built the whole structure of the tower was based on creating a shell which had a space, a shell within a shell. And I and my wife Helga walked up that system, inside the shell. You have also in the Italian music records, the same thing, you have the choral presentation there. It was all there. It's still all there.

The problem is, you don't have a population today which has that sense of experience. And the best thing we can do, is to take Brunelleschi's old work, including the tower that he built; and that will give you an education, because you are forced to follow a certain ropes, with values. And you realize that your music is the way the rope moves when you walk across it. And by designing that thing as what you can do in music, is the same thing. You can change the character of the rope, and that will change the tune of the walking of the rope, across the stream.

Q: [follow-up] Sounds good to me. Thank you very much!
[applause]

Q: Okay Mr. LaRouche, it's a pleasure to actually be here, actually meet with you, and not to mention that singer-songwriter Mariah Carey will perform here at the Beacon Theater tonight. And so it's a pretty wonderful experience, you know, to learn more of the notes that take you back to high school, with the music notes that we just pronounced here. Basically, my name is C-J-, and I'm actually an owner of a law firm. And so basically my primary concern is, basically on

regards of Barack Obama, our President, who is supposedly in violation of the 25th Amendment. So I wanted to know, basically in order to require more of my students, and to teach more of my law students in more with regards to the 25th Amendment; and as far as the Congress, who, as far as not producing any functioning or producing any reins, on his behalf as far as not contributing to him violating the 25th Amendment, and as far as them not perse doing anything in regards of him moving in directions away from Constitution, or violating the Constitution. What do you think on that?

LAROCHE: I looked, as to Obama's function, was the beginning of his career. And I looked quickly at what he was up to. I had a large core group was gathered around me on this business. And I launched the identification of what Obama meant, and before the end of the week, I had Obama's number. And my justness on his number was never lessened; I was right from the beginning. {He only became worse.} And if we want to have a civilization, you must remove any leadership, which corresponds to that of Obama. He is identical with the idea of a Satanic mentality. I think there are certain Roman emperors, Nero, for example, who would fit exactly what Obama represents today.

Q: [follow-up] Definitely. So do you think that him and the British Crown are affiliated with each other, as far as

coinciding with each other?

LAROUCHE: They're identical. The Roman legacy, that is the ancient Roman legacy, is still the foundation of the British System.

Q: [follow-up] Definitely.

LAROUCHE: It's evil.

Q: [follow-up] So, what do you think as far as Congress? And what is their functional role because of him violating the 25th Amendment to the Constitution?

LAROUCHE: It's obvious. Mankind has to create. Mankind is not something that is going to be fixed. This is stupid, the way

it's done. And the ignorance with which people approach the subject, by habit, by induced habit, is really very destructive.

Because mankind is not a self-determining creature. Mankind is a response to the potential of not only the Solar System, but

the Galactic System. Now, here mankind is actually, from our own

experience, mankind has progressed in understanding itself by educating themselves to get these ideas of physical principles,

or what is the effect of physical principles, and to recognize,

that that is the natural tendency. And when you study the Galactic System as such, and the Galactic System is a very large

and varied system. It's an immense thing. We have very limited

actual knowledge of the scope of that principle.

But what we find out, is we find out we can adduce the destiny of mankind from the standpoint of things like the

Galactic System. But the Galactic System is only {one part} of a larger system, which is the whole system of the Solar System and beyond. And so, therefore, mankind, must come to an agreement with that objective. And you get that with Kepler, Kepler is a big change in the system, his accomplishments. Then you go to another layer, a higher layer of discovery. From Einstein, for example. Einstein is one of the greatest models for introducing the concept of what the human mind is properly directed to do. And we have {not} explored this thing fully. We just know that mankind is not the stupidity of a single human being. No single human being, per se, is adequate to be a human being. Mankind must always, be moving in a direction which goes to mastering challenges, as Einstein did, in his time; is to find a creative pathway, to a higher level than mankind has ever known before.

So mankind is not {sui generis}. Mankind is not something which creates a Solar System per se, but rather mankind adapts to the opportunity of the Solar System and beyond; and mankind is not a self-contained creature. Mankind is a guided creature, which is guided by the heavenly powers, so to speak; those heavenly powers which are way beyond anything mankind had known before. {But}, the crucial thing, if you follow that pathway of improvements, you are acting in {harmony} with mankind's destiny.

Q: [follow-up] I think it's well said. I very much appreciate it, Mr. LaRouche. Thank you.

Q: Hi, Mr. LaRouche, my name is C—. I've been looking into Brunelleschi, ever since you mentioned the triad, with Brunelleschi, Cusa, and Kepler. And one of the things that stood out to me when I was looking into the subject, — you know, with arches, an arch structure is not stable until you put that last centerpiece, the keystone. And with domes that were built in that time they needed the centering, and they were only stable when the keystone was put in place. With Brunelleschi's dome, it never required any of that. It was self-standing throughout the entire process. And there was a contemporary during that time who described that, because he grew up watching Brunelleschi do this incredible thing, and he described it such that the catenary effect allowed for every brick to be a keystone. I was wondering if you could maybe elaborate on that?

LAROUCHE: Simply, this is something which I'm very familiar with. I've spent a good deal of time particularly in Italy, when I was working in that area with some of the people, the Italians who were gifted Italians at that point; and with their whole system. And this is something which is natural. But the point here always is, that mankind is not a self-developing personality. Mankind has a destiny of improvement, of man's powers in terms, that mankind is able to foresee the powers of mankind, to achieve effects which mankind would not otherwise be able to accomplish. This is something which goes to a higher level than what we think of as given facts

or given kinds of facts.

Everything important about mankind can be reduced to the requirement that mankind {must} develop to a higher level of self-development. Mankind does not create self-development, but

mankind tickles the potential of self-development. And that's what we call the discovery of creativity. And the best example of

that, the simple case of that, is Einstein. Einstein did exactly

what has to be done: To discover what the future is, to discover

what mankind's options are, to realize nothing less than something better which you can understand in those terms.

That's

what Brunelleschi did. That's the way it works, and that's the {only} way it really works satisfactorily.

In other words, mankind does not come out and say, "I'm a great genius." And walk out and say, "I'm a great genius."

What

does that mean? What's the standard by which you discover what this so-called alleged genius is? And you look at Einstein, and

you look at his major series of developments, and you see the same thing. You'll see the same thing {earlier}, in the work of

Brunelleschi. It's all the same thing. It's the immortal conception of mankind, to always go to a higher level of creativity, not within the opinion of the existing mankind, but

of a comprehension beyond, for man, beyond mankind's accessed knowledge, then.

It's the future, the creation of the future to a higher level. This does not come from man itself. It comes from the destiny of mankind, as a discovering agency, which reaches a higher level than mankind has ever reached before.

Q: Hi Mr. LaRouche, I'm R- from Bergen County, New Jersey. I apologize if I am a little bit disorganized today. But it was last night that I came across Jeff Steinberg's excellent presentation last night [in the Friday Webcast], and an article from LPAC brought my attention to a new development in the Congress called H.Res.198, submitted by Mr. Yoho. And to me, I would like to get your thoughts on this, but to me this is an extremely interesting development, where the purpose of the resolution is to define impeachable high crimes and misdemeanors. Without reading a lot of it, it says that: "The absence of impeachment standards creates an appearance that [as read] impeachment is a partisan exercise, which undermines its legitimacy and deters its use; and whereas the impeachment power in the House of Representatives is a cornerstone safeguard against Presidential tyranny..." etc. And then they go through and define the Presidential impeachable offenses, and it's pretty amazing when you read down the list, because there's nothing in the list that hasn't been violated numerous times, by the last two Presidents. For example, initiating war without Congressional approval, killing American citizens, failing to superintend subordinates guilty of chronic Constitutional abuses - the list goes on and on and on. You can read through it and see, there are probably hundreds of instances, in which all of these conditions have been violated by the last two Presidents. But it raised to me, the question of why has Congress held back? I mean, it looks to me like there is some kind of emerging consensus, in some sense coming into existence, which is

reflected by this H.Res.198. But I went back and re-read the Preamble to the Constitution, and I asked myself, has Congress actually defended any of these conditions in the Preamble to the

Constitution? "In order to form a more perfect Union." Has Congress helped to form a more perfect union? I don't think so.

"Establish justice?" Have they been defending justice? Not with

regard to Wall Street, for example. "Ensure domestic tranquility"

– we're not seeing a heck of a lot of domestic tranquility these days. "Provide for the common defense?" are they doing that

with the rise of ISIS? "Promoting the General Welfare?" Well, they sure as heck have {not} done that. "Securing the blessings

of liberty to ourselves and our posterity?"

Bottom line is, it looks like Congress over the last 15 years has done nothing to defend the Preamble to the Constitution.

So my question to you is, according to the Constitution, does the Congress have the obligation to meet the requirements of

the Preamble, or is that an option for them?

Beyond that, it looks like, if these diverse elements, come into the existence in the Congress, as reflected by Yoho's House

resolution, it seems that LPAC, in that case, plays an essential

and very important and historic role in being a catalyst to bring

those elements together, to force these issues to be confronted.

LAROUCHE: Let's take the case of Thomas Jefferson. Thomas Jefferson was the force of evil working against the foundation

of

the United States. And since that time, there have been a great

number of Presidents of the United States, who have, like Jefferson, maintained a commitment to this evil, or relative evil, at least. And this has been the dominant feature among the

Presidencies of the United States; and by the local states in particular. The Southern states in general are hopelessly degenerate in these questions.

And the very best of our Presidential system of recent vintage, is a number of Presidents, who typify the effort, to bring about – . But then you find out that the President of the

United States, while Franklin Roosevelt seemed to be a great genius, but when the new election came, he was replaced by the FBI, the development of the FBI. Once the FBI was set into motion, the corruption of the United States was, consistently, but irregularly, going in a direction: {downward, downward, downward, downward.}

Now therefore, in this situation, we have to operate on the basis, of understanding a universal principle which was already

grafted, in at least its raw essence, by the founding of the United States. And what you have from our great first leadership

of this thing, which led to bringing of the Washington institution as a President, from that point on, was being savaged

in one degree or another, ever since.

Now, if we understand what the original principle was, and understand the measures by which you can test the principle, that's the only solution that we have. We have to go back to the

original Constitution of Alexander Hamilton, in particular.

Hamilton had the most precise insight into what these principles

meant. Like the four first measures on economics. And if you look at his four cases, and apply that, that would be sufficient to demonstrate what the inconsistency is of most practices since that time from more or less evil, or just stupidity. So the point is, if we understand that principle, we have a guide to clean up this mess. Now, of course, Obama we have to get rid of entirely; the Bushes—you have to burn the Bushes. God says burn the Bushes. Get these Bushes burned out and {clean it up}. And we need to have a Presidency which finally says, no, {we are not going to go one step further, in this kind of monstrous behavior, which we have been doing as a nation up and down in various ways, during the best of time.} We've come to a point of crisis, and it's a crisis which deals with the question of the United States and other nations of the planet as a whole. We have to bring a new condition among nations. We're working on a fight on this for China; we're trying to rebuild India's prospects; we're looking at efforts in Japan; we're looking at new canal systems, which are major canal systems, and all kinds of things. We're also working on recognizing that mankind, is not a creature limited to the Earth as such—that we also have to respond, to what are the implications of the Earth existing within this system, including the aquatic system, like the Galactic System. And these are factors which mankind must take into account. The most efficient example is that of Einstein. Now Einstein was absolutely unique, among all the people of his time,

absolutely unique. It was the time in the 20th century, when the 20th century was going through a process of early disintegration and degeneration; and it's been going more and more deep into degeneration ever since. So we have to stop the process of degeneration, which has been given to us, by recent authority, since Franklin Roosevelt's birth. And we have to {exactly} put into a new conception of mankind, which is a knowledgeable accord with what mankind should be. It's not a perfect one, but it's a knowledgeably sound one, which will lead hopefully, to more and more improvements of man's role inside the Solar System, inside the Galactic System, and beyond. We have to discover the mystery of what the purpose of the existence of mankind is in the universe, and follow that pathway.

Q: Hi Mr. LaRouche. [E-B-] I would like to ask you, if Sen. Bernie Sanders, the Senator from Vermont, becomes the Democratic Party nominee for President, would you be able to support him? Would you be able to work together with him, if he becomes President?

He is saying that we must bring back Glass-Steagall, and that we must divide the wealth of the nation evenly. He's against the rich corporations getting away with the tax loopholes and not paying any taxes at all or very little taxes. And Senator Sanders is for the working class families and for the middle class. So I'm just wondering, do you think he would make a good President? Would you be able to work together with him

and advise him?

LAROUCHE: Absolutely not! Absolutely not. He's a fraud. We've got another candidate up there, who is much capable, and much more intelligent, who is also hesitating on the edge on this thing. But the problem is that we don't have any prospect, a functional prospect, to create a new Presidency. Now we could create that. And I'm aware of means by which we could create that, with the existing institutions of government, that is the foundations of our Constitution. And I think O'Malley would be a more likely candidate than anyone else on the screen right now.

There are other people—you know, I've supported Ronald Reagan; I was actually a part of his team, for a time. And then they got me out of there, because they wanted to get me out; they wanted the Bushes in there. And since then we've been living in the Bushes. Which means that everybody who's been functioning since Ronald Reagan was shot—he did survive—but he was shot by a member of the Bush family. And therefore everything has been backed down.

I was assigned, I was in the last two terms of the organization. And I was sent in to become, together with a great Einstein tradition figure, with two of us—Teller. Teller and I were actually collaborators in this thing. And we had been collaborating ever since, for most of the decade. And so we went with this, and we came up with a good

program. But what's happened is that—what happened with Reagan, when Reagan got shot, is that the Bush family interest took over, heavily, and since that time we have not had a good Presidency in any sense, since that time. We had Bill Clinton, who was the only approximation of that, and he had problems of getting his own government into shape. He never did get a full government, because his Vice President was a foul ball. And I worked with him, closely on some of these projects. And so I know what Bill Clinton was capable of, and I understood what Reagan was capable of. But that was a turning point. And that was the turning point that I experienced. And since that time, {there has been no good President}, or Presidential candidate of any function in the United States. And our issue now is, to define what the requirements are of a valid President of the United States, which is not an offense against the foundation of the United States, from, shall we say, the great leader from New York. And he {founded} this nation. He actually pulled it together, and got George Washington to pull it together, too. And that's how we got a United States. And we have been generally drifting up and down, ever since ever since the course of time. But we can do it. {We can do it.} We have better resources than ever before. But only a few of them have them. Our job is to spread, the knowledge, that we have, and to spread it to

more

people, to create a unity of understanding, among the people of the United States and elsewhere.

Q: Hi, Lyn, how's it going? We've been doing a lot of work in Brooklyn on this Italian question, back to the Italian standard we were discussing before. And quite generally we've been working to push the Verdi tuning more prevalently amongst a

lot of the older Italian opera singers. In fact, one of these

Italian opera singers we met with earlier in the week, when briefed on our mobilization around the Verdi tuning, she was very

moved; it wasn't like—she didn't just respond to the fact that the Verdi tuning was just a better way of singing. But she got

very moved because she knew that, "Ah, now you guys can do the {Va Pensiero}. And I can help teach you the {Va Pensiero}."

So

she was moved on that level, that now we can actually communicate

the {idea} of the piece itself.

That same type of resonance around the music question, around the Verdi tuning is similar to what we're getting in the

response around even concert we're doing with the {Messiah} in Brooklyn. From the business owners and the people generally in

the population, that when we present it from the standpoint that

we are going to use this, use the music question as a counter to

the homicides, the suicides, the police shootings, the mass killings, people are responding in a similarly moving way.

And I just wanted to get your feedback, on what the effect

generally this is going to have on the population, generally?

LAROUCHE: Yes, I understand. The point is the Italian standard. Now I had exposed in Italy, and was a participant in a

celebration in honor of this work in Italy. And I was a participant in the centenary, in effect, of that period. And what the Italian standard, as defined by that standard, is probably the highest level of principled development of musical development, known to me. If anything matches that, it's

not known to me. And so Verdi is the standard for {all good modern music}, as far as I know. The perfections are great. Now the next thing, you would have other things—the Spanish thing is complicated, it's a mess; the French language is a mess,

to deal with in music: it's too much grunting and groaning involved there. And grunting and groaning is not good for the musical mind.

And so what Verdi represented {is} the standard which should set, {by Verdi's strict standards}, as such, is the standard for

{all good music known to me}. If it's known to someone else, we'll have to talk about that. But Verdi's standard, as I experienced it, at the celebration of his achievements—he was then dead, of course; and so, we went to his headquarters where

he had lived; it was still his headquarters. And we had a great

assembly among Italian musicians, and some Italian musicians who

were also functioning from the United States and so forth.

And

we had this great event, celebrating the work of Verdi. And that

standard is still the best.

After the Italian, you have some German work, in terms of

poetry and things like that which are better. The French language is a grunting language and it's a very bad language the way it's used. "Uhhnh, eehhnnn, hmm." Spanish similarly; Portuguese similarly. It does not produce good music. And there's some German music which is good, but Verdi is better. The Italian Verdi is much better. That's my knowledge.

Q: [follow-up] Just to follow up on that, what would you say the overall impact is going to have is going to have on the population when we do more of this?

LAROUCHE: We're going to do it. And you know what we're going to do? We're going to take Manhattan – you may be acquainted with that locality. But that locality can be the proper place within the United States as such, within Manhattan, within the United States and bring in the Italian standard and the things that portend to the edge, of the Italian Classical standard. That's the way to go. And my conviction is that if we do that effectively, and we do have some talent which can supply the training of some other people, who have some skills of their own talent now, and can acquire an improvement, copied on that talent, we can actually change, not only the quality of music, in the United States, and beyond, we can also create an improvement of the minds, of the musicians, now. Because by doing these things which are themselves beautiful, and true, you make people stronger. You make them richer, in terms of what their lives mean to them and to the people around them. So the idea of the retuning, of music – shut down all this crap! Take the real standard required, for competent musical composition, associate yourself with the best people in terms of

musicians, who could help to build the team, of a new musical school, which is founded on the basis of, for example, exemplary, the Italian school of Verdi, and that itself, will make things {much} better. It'll make it much better in Italy, too.

Q: [strong accent] When I left Russia, I hoped the end of my life, I live in peace. I found war outside and inside, every time. So I remember now two people, Hitler and Stalin. I spent 50 years learning what happened to them. I'll just take three minutes, not more.

Hitler's performance was based on absolute stupidity, not one reasonable step. When Stalin routed him at Moscow in 1941, then he understand that the war will be over. After that four years for Hitler, it was an effort to save his war, his Germany and himself. In 1945, the war collapsed and he collapsed. But Germany remained. It was the strongest nation in Europe, and civilization, and what happened, that such a bastard, that he did.

In 1944, I was small, and my train was travelling from Moscow to the Crimea, across the battle of Kursk. We stopped. I saw a German cemetery; it was about 2 miles wide and 10 miles long. The crosses, beautiful German crosses, I don't know where they got the wood [to make them]; these were prairies. And on each cross, a German cask with bullets. That was what you call a "weapons row" [s/l 50:28.4]. They got territory. One stupidity after another; miserable country. And the one gigantic, giant, one-sixth of the Earth, and then what happened, I find very similar now. It's striking similarity!

Again, somebody makes war, and has no idea how it will end. To start you know; to finish, nobody knows. The Crimea, I lived in Crimea, but I don't want to continue about that, but I simply want to tell you what's going on, reminds me of the same damned situation between Hitler and Stalin. A striking similarity. A lot of talk, a lot of things, and then a catastrophe. That war, 10 million people; in Russia, 18 million, Germany 12. It was a [inaudible] and one fool could do it! What's going on now, you know better than I do. Thank you.

LAROUCHE: Thank you.

SPEED: Lyn, that speaker is someone who, a couple years ago when you were very much emphasizing the danger of nuclear war, after Qaddafi, helped to convey a message. And I'd just like for you and everybody to know, that the idea that we are in the throes of the end of humanity if we don't get Obama out, is very, very well understood by many people in the world. I just wanted to make that quick comment, and ask that the next questioners come up.

LAROUCHE: It registers. I understand this.

Q: Hi Lyn, it's A- here, in New York again. We have, as everyone knows, a weekend of concerts of coming up, and the timing of this is no accident. The crucial importance of it, is obvious to us. I've been, this past week, doing flyer distribution and talking to individuals about the {Messiah}

and I
can't help but draw that, as confused and as concerned as
people
are, the personal response I'm getting is a very welcomed and
openness to attending. And I think we're going to have a very
big turnout, at least from the Manhattan standpoint, and we
still
have another week of talking to people and making these
distributions.

And one of the things that's kind of funny to me, in not so
much the distributions, but just in conversations with people,
we're having a heat wave up here, and several people have said
to
me – and I'm not kidding – “Yes, it's warm and that worries
me.”

[laughs] And so, I said, “well, you know, we're singing
Handel's
{Messiah}” – I can't even get into the global warming thing
with
them! – I tell them what we're doing, and the response has
been
very, very good. This is not just from Boomers, these are
younger people; I think the church that we're using is
unknown
to me, but very well known to people, and so, there is
something
different that is radiating from them. And you oftentimes
wonder
if it's you yourself that's kind of seeing this, but I don't
think this was there before. And where we are with the
silliness
that people believe, and the insanity of the President, even
though they won't talk about it, is something that's affecting
them. so they're drawn to something like the {Messiah}.
My question to you is, now, once we complete this, I think
we're going to be in a very strong position, to catalyze
people.

And what is it that we should be looking to do, to make sure that that happens, and we can make Manhattan really grow?

LAROUCHE: Well, let's go back, that, in October of last year, I made a resolution, to free the United States from the local states within it. And my conception was to look at what was

focussed on Alexander Hamilton, and to take the Hamiltonian principle, which is a very useful one for all of these purposes,

and to say, let us create, again, something which is consistent

with the intention and the legacy of Classical musical composition. And what we did is, we found we were able to influence musicians, some of them who are first-rate musicians,

performers, and others who are capable to be trained, to join the

company of musical performers.

The idea is that, and this would go largely to the area of Manhattan and to certain areas around northern New Jersey, which

are that; and to some limited degree, to Boston and so forth, there. So, my view has been, we should go full speed for this kind of program, on Classical music and related kinds of things.

And with a great emphasis on the Classical composition work.

That's what we've been doing.

Now, we've got only in motion on this, because we are bringing people together, who are resolved to carry this out.

The leading group of people around this group, are fully qualified for that talent. We have had experiments, in education

experiment, absolutely qualified. We've had successes. We simply need to get more perfection and more breadth and more depth in new areas of musical work; and people are coming to

it.

So this is particularly in the Manhattan region.

Now, my view has been, is the idea of the United States as being the ruling institution, I said, that's crap! I know the Southern states of the United States, and most of them are crap.

I know it; and many of them who are intelligent, also know it. but they go along with the yokel local stuff, and that local yokel commitment destroys their ability to fulfill any mission that they want to really get to. So therefore, my view is, we have Manhattan and the Manhattan area; and we have a spread into

certain areas in New England and certain other locations. We can

take what we have, as there and potential, serious potential, work on that, and spread that from {that} region, into the rest

of the United States.

But the idea of the local yokel idea, in the state, is stupid. It doesn't work! It's wrong! You don't develop geniuses by training them to be fools. And that's the point. And

so, what we've got in the Manhattan area, with a certain group around the northern parts of New Jersey, and you know what those

regions are; and Brooklyn, of course, is always included in there; and we find that we have, in Manhattan and in the adjoining area, there, we have, we have the potential of creating

a choral organization, or a nest of choral organizations, which

can bring a new spirit to the United States, through this vicinity. And we know you can't do the job efficiently, if you

go at it in some other territories. You have to go in and {colonize}, these other states, and bring them to the reality of

the purpose of their life.

Q: Hello, Lyn! [Bob Baker] I wanted to attempt a question regarding the impact of the Manhattan Project into the other parts of the nation. And from the standpoint, after a series of meetings with farmers and ag producers in Iowa and Illinois, last week, and the week before in Kansas and Missouri with cattlemen, what I've come to understand, as many people know, is that the state of the agriculture producers, is probably in a worse shape now than it was in the 1970s: Cattle prices have dropped 51%; in 1973, the price of corn was \$3.75 a bushel, and the price of good farmland was \$700 [an acre]. Today, the average price of good farmland is \$12,000-\$15,000 an acre and the price of corn is – \$3.75 a bushel. So what you can see is, there's been a massive leveraging, and it's all coming from the Wall Street process, to where, now, the majority of the livestock produced in the areas, is under contracts with big packing plants which are all connected to the Wall Street banks. So in effect, what you've done is, you've moved the independent, owner-operator farm, into a process where the farmer's building buildings, providing the land, supporting the debt, and now he gets, a fee, to work on his farm for a big packing plant of some kind; to raise crops for them or livestock. What that's done is that's brought into the understanding of almost everybody agriculture, is that this situation cannot

continue. And what you see is, you see the most advanced technology, things that you would just think about were only done by the rover on Mars, in terms of technology, is being used by the average high-tech farmer today, in putting in his crops with the GPS modern technology. So it's very productive and very efficient – except they're becoming slaves to a financial system.

Now, as a counter to that, the Manhattan Project has influenced some people, farmers in certain areas; and in one case, farmers who were facing a situation where their local church was going to be knocked down, and they fought that. Their ancestors came from Germany, they fought to keep it, and a couple farmers, after being connected with your type of thinking and the Manhattan Project and Classical music, set in motion to have Classical concerts in the church – which had never happened before, since it was erected.

And what happened is, the one farmer commented, he said, "I never saw so many grown men pull their hanky out" [pauses, emotionally moved] "and wipe tears out of their eyes."

I would like you to comment on that, in terms of the Manhattan Project's effect on the nation.

LAROUCHE: This is obvious, absolutely obvious. This is the course that we must take, there's no other course that's going to work. Agriculture, everything, the whole thing is one thing. All you have to do is say, "what did we lose? What was destroyed that we had, in terms of earlier generations and earlier decades of the population?" And when you look at that, and you look at what

I saw while I was part of the Reagan administration, in that period, there's been a general trend of degeneration, of the opportunities and resources, of the people of the United States.

We have to {eliminate} that discrepancy between the two values, and go beyond that in terms of progress, directedly.

We

can do that and we {must} do that, and we must not accept anything {less}, than that direction of achievement. It has to

happen fast, it has to happen now, it's necessary to bring the nations in general, like the nations of Asia, like China, like India, like other nations in other parts of the world; in Africa,

in other parts of that world; in South America, to bring South America and Central America and bring them back into a productive

role of mankind. {We must do that on a global scale.} We must bring those nations together for unification, of realizing, that

is, actually realizing, {physically realizing}, the reconstruction of the productive powers of labor, and of the human mind: That has to be done! That is a mission which we must

never abandon. And we must keep going, once we've gotten to that point.

Q: Mr. LaRouche, good afternoon. R- from Brooklyn. In the past, you've talked about the Galactic coordinates; I've found in talking to people, various persons, college graduates, that global warming is not happening; that the education is so bad, that I have to explain the Galactic coordinates. What do you think about this?

LAROUCHE: Well, of course this is obvious. The point is,

since the beginning of, well, shall we say, the Reagan administration, the first part of the Reagan administration, before the Bush family really got moved in there; and there's been a consistent degeneration. See the last time we had an achievement was when I won a victory, in Manhattan, at the beginning in, in 1971, and we won then on that case, and we've been losing ever since. And when I came into the Presidency, under the Presidency of Ronald Reagan, was a part of a middle area, when we still had the potential at that point, of getting progress again.

But when Reagan was actually almost killed, by a member of his own Bush family, the trend has been {downward}, ever since.

And the rate of downwardness has tended to be predominantly, an

increasing rate of stupidity, the destruction of ideas.

So therefore, once we take that into account, we have a mission to perform. It's a mission in which mankind demands for

the sake of mankind as such. We cannot accept anything less. And

it is {achievable}! It is an achievable event!

Q: [follow-up] I take it that that if the Manhattan project is successful, we will have an effect on the educational system?

LAROUCHE: Absolutely. That's the only answer. That's the only possibility.

Q: Mr. LaRouche, it's W- from the Bronx. I just wanted to know, what do you think about Trump and a lot of his influence here in the New York City?

LAROUCHE: I think a Trump is an insult against elephants. He's a kind of animal we don't want, a Trump. And a Trump is

also a piece of folly, even in the gambling business.
Now, I hope that makes your day sweeter.

Q: [follow-up] Yes, thank you. Thank you. A lot of my friends seem to like him, and I don't understand them.

SPEED: Wow – well, we all have friends like that. The ones we need to “unfriend”! [laughter]

Q: Or uplift!

LAROUCHE: How are you, young man?

SPEED: Well, I have a story for you. There is a recent movie made, and there is an earlier documentary, about the August 1974 walk, between the two towers of the World Trade Center. There was a Frenchman, 24 years old, who one night, with a team, put a wire up between the two Towers; and he walked for 45 minutes between the two Towers. {Except}, when the police went to apprehend him – and there is documentary footage of the actual policeman speaking in 1974, – he said, “well, he wasn't really walking. The only thing that you can say is that he was dancing.”
Now, when this was said at the time, when I saw it, I just thought, well, there was somehow an athletic achievement. No! Because the wire-walker explained, in a brief discussion, he said, “no, well, there's a technical name for this, it's called a catenary, but let me just tell you what I did.” And so he goes on and never says more. But he had learned the technique – he was not a member of a circus. He had studied various circuses,

and

he also was a bit of an artist himself; he did a lot of drawings

of a lot of different constructions. But I only bring this up because, what you were saying earlier about the rope dance and the fact that there are people who {knew} this, and that this is

something that {is} known and is a physical knowledge that people

have. I thought I would just tell you that.

We're looking for the gentleman who did it; he happens to live in New York City these days, and to see what he might have

to say about all this.

So I just wanted to tell you that story.

I guess, if there are no other questions, we have a choral rehearsal and other things we have to do this evening. So Lyn,

I'd like you to give us some final remarks and we'll get to work.

LAROUCHE: OK, that's a good idea! Well, I think I have spoken my speaking on this question today. And I think it's something which, by its nature, is something which demands a continuity of realization. And so, I hope what we've done so far

in terms of this particular session, that will be something which

will lead to a profitable benefit for the people who were involved in this work.

SPEED: OK! Well, thank you. So on behalf of everybody here: Thank you very much, Lyn. Let's let Lyn know we appreciate

what he just did for us. [applause]

»Pariseraftalen om Udslettelse« vedtaget ved slutningen af COP21 Klimaforandrings-tamtam

12. december 2015 – Den 31 sider lange »Pariseraftale« blev i dag vedtaget af repræsentanter fra henved 196 nationer, der deltog i det to uger lange COP21 Klimaforandrings-tamtam i det nordlige Paris, hvor tusinder af mennesker var forsamlet og millioner af dollars givet ud i den hensigt at blåstempe en politik, der er anti-videnskab og som, hvis gennemført, ville bevirke milliarder af menneskers død i en ikke så fjern fremtid. Dokumentet kræver handling for at begrænse temperaturstigning i verden med et pænt stykke under 2 grader Celsius ved slutningen af århundredet i forhold til den førindustrielle periode.

Efter at have gjort sig selv til grin ved åbningen af COP21, tog præsident Obama i dag triumferende æren for afstemningsresultatet. Få minutter efter vedtagelsen tweetede Obama, »Det her er stort. Næsten hvert eneste land i verden har netop underskrevet 'Pariseraftalen om Klimaforandring' – takket være det amerikanske lederskab.« Ak, alt for sandt. I

dag udgav Det Hvide Hus også et faktablad om pagten.

I mellemtiden siger formanden for Senatets Komite for Miljø og Offentlige Arbejder, Jim Inhofe (R-OK.), at klimaforandringsoverenskomsten i Paris i dag ikke vil forandre status quo ret meget. Han sagde, at overenskomsten ikke adskiller sig fra Kyotoprotokollen om klimaforandring, som blev vedtaget for 18 år siden. »Det er samme nyhed. Denne overenskomst er ikke mere bindende end nogen af de andre 'overenskomster' fra nogen anden konference, som parterne har afholdt i løbet af de seneste 21 år«, sagde Inhofe i en erklæring i dag, som Washington, D.C.-avisen *The Hill* i dag rapporterer.

»Senatets lederskab har allerede udtalt sig ganske klart om sine holdninger, nemlig, at USA ikke er juridisk bundet til nogen som helst aftale, der sætter mål for udledninger, eller til nogen som helst finansiel forpligtelse til en sådan aftale, uden Kongressen godkendelse.« Inhofe, der er en skarp kritiker af denne absurde, anti-videnskabsholdning, som indtages af 'de grønne' og deres med-globetrottere blandt anti-mennesker-økonomer og ditto politikere, nemlig, at menneskelig aktivitet er årsagen til klimaforandringerne, har i de seneste måneder arbejdet på at underminere overenskomsten og kræve, at denne forelægges Senatet til godkendelse, som den ikke ville få, skrev *The Hill* i dag.

USA og Rusland må samarbejde

—

Kun et nyt paradigme kan forhindre fascisme!

Af Helga Zepp-LaRouche

Men hverken menneskehedens udslettelse i et termonukleart Armageddon eller ofringen af menneskeliv til fordel for finansoligarkiet er uundgåelig. At forhindre dette kræver først og fremmest, at man overvinder partianskuelser eller geopolitiske anskuelser og i stedet erstatter dem med et upartisk samarbejde på alle niveauer, for menneskehedens fælles interesser. Ikke overraskende viser EU, der siden Maastrichttraktaten har udviklet sig til et monstrum, i lyset af flygtningekrisen og det forestående finanskrak, sig ikke alene at være en mislykket model, men EU er yderligere nu ved at gennemføre en åbenlyst fascistisk politik. Det seneste fremstød i denne retning er Bruxelles meddelelse om, at den under alle omstændigheder allerede afskyelige EU-grænsekontrol-organisation Frontex skal erstattes af en ny organisation, der kontrolleres fra Bruxelles, og som deporterer flygtninge med egne grænsevagter, opererer i ikke-EU-medlemsstater og kan sætte sig ud over indvendinger fra medlemsstater. Dermed ville det i flygtningespørgsmålet komme til den største overførsel af suveræniteten til Bruxelles, siden euroens indførelse.

Download (PDF, Unknown)

Diskussion med Lyndon LaRouche, 3. december 2015: Brunelleschi-princippet: Fremskridt er altid en revolutionær proces, og en revolution af en sådan art må være en genial handling

Der findes ingen evolutionsproces, når det kommer til udviklingen af menneskets kultur. Der er visse virkninger, som indtræder på visse tidspunkter. Men så, pludseligt, kollapser hele kulturen og forsvinder, den bliver slagtet. Så kommer der senere en anden, som bevirker noget nyt og giver menneskeheden en ny chance for fremskridt. Og vores opgave er at forstå, hvordan fremskridt fungerer, og det er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, aldrig en evolutionær proces!

Download (PDF, Unknown)

Leder, 11. december 2015:

USA: Tro ikke på de offentlige løgne!

Den fordærvede offentlige mening og de ditto offentlige medier påstår, at Obamas fjernelse er umulig. Ja, de går endda så vidt som til at påstå, at det ikke engang bliver diskuteret. Men takket være først og fremmest, og mest af alt, den hovedrolle som katalysator, der spilles af Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – er ingen af disse påstande sande. Ja, faktisk finder der en aktiv diskussion sted om behovet for at fjerne Obama på højeste regeringsplan. Ikke flere løgne; det kan gøres, og det må gøres, og vi må sørge for, at det bliver gjort, og gjort hurtigt.

Undertiden har en aktion, der angiveligt synes at være lokaliseret til et enkelt sted, såsom »Manhattan-projektet«, en universel virkning; tænk f.eks. på Brunelleschis kuppel i Firenze (katedralen Santa Maria della Fiore).

En del af det, som disse fordærvede medier og den offentlige mening forholder dig, er, at der nu foreligger et aktuelt lovforslag i Kongressen, der opregner 11 overtrædelser, der kunne udløse en rigsretssagsprocedure imod enhver præsident, der begik en hvilken som helst af disse overtrædelser. Den mest prominente af disse overtrædelser er lige netop disse »store forbrydelser og forseelser«, for hvilke Lyndon LaRouche har rejst tiltale mod Barack Obama i sine ugentlige dialoger med Manhattan-projektet.

Kongresmedlem Ted Yoho (R-Fla.) introducerede »H. Res. 198« den 13. april i år. Den er behagligt kortfattet. Efter nogle indledende »alt imens'er«, siger dens operative afsnit ganske enkelt det følgende:

»Repræsentanternes Hus erklærer, at de følgende præsidentielle handlinger skal udgøre 'store forbrydelser og forseelser'

inden for rammerne af artikel II, sektion 4, der skal udløse Husets vedtagelse af en artikel eller artikler for en rigsretssag ('impeachment'), der skal sendes til Senatet til efterprøvelse –

»(1) at indlede krig uden udtrykkelig bemyndigelse fra Kongressen

»(2) at, i USA eller i udlandet, dræbe amerikanske borgere, der ikke er engageret i aktive fjendtligheder imod USA, uden korrekt retssag (med mindre drabet var nødvendigt for at forhindre umiddelbar, alvorlig fysisk skade mod tredjeparter);

»(3) at forsømme udøvelsen af tilsyn med underordnede, der har gjort sig skyldig i kroniske forfatningsmæssige overgreb;

»(4) at bruge anviste midler i modstrid med betingelser fastsat for deres anvendelse;

»(5) med overlæg at lyve for Kongressen for at opnå bemyndigelse til krig;

»(6) at forsømme omsorgen for, at love samvittighedsfuldt udøves, derigennem, at erklæringer eller en systematisk politik for ikke-håndhævelse underskrives;

»(7) at indsætte eksekutive aftaler i stedet for traktater

»(8) med overlæg at lyve under ed for en føderal dommer eller undersøgelsesjury (grand jury)

»(9) at misbruge føderale (statslige) organisationer til fremme af en partisk politisk dagsorden;

»(10) at nægte at overholde en Kongresstævning om (udlevering af) dokumenter eller vidneafklæggelser, der er udstedt til et legitimt juridisk formål; og

«(11) at udstede eksekutive ordrer eller præsidentielle memoranda, der krænker eller omgår Kongressens

forfatningsmæssige magtbeføjelser.«

Bemærk, at kongresmedlem Yohos lovforslag vil træde i kraft, så snart det er vedtaget af et flertal i Repræsentanternes Hus. Der behøves ingen handling fra Senatets side. Kongresmedlem Yoho har to medsponsorer: republikanerne Jeff Duncan fra South Carolina og Tom McClintock fra Californien. Republikaneren Justin Amash fra Michigan var en medsponsor, men trak sig tilbage den 9. juni. Vi kender endnu ikke hans begrundelser for tilbagetrækningen, men de involverer sandsynligvis intensiteten i kampen – i en kamp, som nogle ønsker, vi skal tro, slet ikke finder sted.

Hele den aktuelle fokusering på det umiddelbare behov for at fjerne Obama har ført til, at nogle personer igen undersøger bestemmelserne i Sektion 4 i det 25. tillæg til Den amerikanske Forfatning, der foreskriver, hvordan man fjerner en præsident, »der ikke er i stand til at udøve sit embedes magtbeføjelser og pligter«, men som forsømmer at gå af på eget initiativ – og således har brug for et lille skub, kunne man sige.

Den sædvanlige fremlæggelse af Sektion 4 – det, der rent faktisk har været vores sædvanlig fremlæggelse af Sektion 4 – siger, at vicepræsidenten og et flertal af regeringsmedlemmer skal vedtage at erklære præsidentens mentale defekt (i det aktuelle tilfælde). Men det er rent faktisk ikke, hvad den siger. Dette er blot et af alternativerne. Det andet alternativ er, at Kongreshusene (dvs. Repræsentanternes Hus og Senatet) ved lov etablerer en anden »institution«, der ville få virkning af en særlig kommission til at undersøge og vedtage præsidentens evne til at fortsætte i embedet.

Det er potentielt set en temmelig stor forskel.

Lyndon LaRouche tilføjede her til aften, at der må være et tværpartisk initiativ for at dumpe (Donald) Trump. Netop nu har demokrater og republikanere mulighed for at sænke Trump på

en regulær, upartisk basis. Hvis de kommer frem og siger det sammen, så omdefinerer det arten af præsidentkampagnen for 2016. Selv januar måned vil være for sent. Det bør ske nu, en upartisk organisering imod Trump, og denne samme kombination må også tage initiativ til handling for at dumpe Obama.